

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, 13.11.2007
KOM(2007) 699 endelig

2007/0249 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk
Kommunikation**

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2007) 1472}
{SEK(2007) 1473}

BEGRUNDELSE

1. BEGRUNDELSE OG FORMÅL – GENEREL BAGGRUND

Udviklingen af et effektivt indre marked for telekommunikation er et højt prioriteret mål i EU. Informations- og kommunikationsteknologi og dermed telekommunikationssektoren tegner sig for en fjerdedel af den samlede vækst i Europa. I en tid med hurtige teknologiske fremskridt, forretningsaktiviteter på tværs af landegrænserne og voksende efterspørgsel fra forbrugerne efter elektroniske kommunikationstjenester, som er uafhængige af geografisk placering, bliver indførelsen af et regulært indre marked for telekommunikation helt afgørende for Europas konkurrenceevne. Uden en konkurrencedygtig og effektiv telekommunikationsinfrastruktur er der ikke store chancer for at få udviklet tværeuropæiske tjenester.

Åbningen af de nationale telemarkeder for fri konkurrence i 1998 stimulerede investerings- og innovationslysten både hos nye aktører på markedet og hos de etablerede operatører, og det har givet Europas borgere særdeles mærkbare fordele i form af flere valgmuligheder, lavere priser, bedre kvalitet og et større udbud af nye fastnet- og mobiltjenester.

Disse fordele blev opnået via et EU-regelsæt, som blev udformet med det tredobbelte formål at fremme konkurrencen, konsolidere det indre marked for elektronisk kommunikation og sikre, at forbrugere og brugere fik fordel af dette marked. Regelsættet bestod af fem direktiver, der trådte i kraft i juli 2003.

I tråd med princippet om bedre regulering indeholder det nuværende regelsæt en bestemmelse om, at Kommissionen med jævne mellemrum skal aflægge rapport om, hvordan det fungerer. Den første rapport – fra juni 2006¹ – indeholder forslag til ændringer af regelsættet og var samtidig indledningen til en fire måneder lang offentlig høring. Denne langvarige og omfattende revisionsproces afdækkede en række alvorlige problemer, der endnu ikke er løst, bl.a. manglende konsistens i anvendelsen af EU-reglerne og opsplitting af det indre marked i reguleringsmæssig henseende. På trods af væsentlige fremskridt i harmoniseringen af reguleringen inden for elektronisk kommunikation stiller den manglende sammenhæng og konsekvens i tilgangen til regulering hos de 27 nationale tilsynsmyndigheder – som er meget forskellige med hensyn til kompetencer, uafhængighed og finansielle og personalemæssige ressourcer – sig i vejen for teknologiske nyskabelser og udvikling og opfattes i stigende grad af virksomhederne som en hindring for deres ønsker om at udbyde transnationale eller fælleseuropæiske tjenester. Det er heller ikke rimeligt, at Europas borgere skal betale overpriser, fordi omkostningerne for de virksomheder, der opererer i flere medlemsstater, fortsat er kunstigt høje.

For at forsøge at overvinde disse hindringer foreslår Kommissionen, at der oprettes en ny uafhængig myndighed, der skal arbejde tæt sammen de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen. Den nye myndighed, som skal stå til ansvar over for Europa-Parlamentet, skal have et repræsentantskab bestående af cheferne for de nationale tilsynsmyndigheder i samtlige EU-lande og skal erstatte De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe vedrørende

¹ KOM(2006) 334 af 29.6.2006.

Elektroniske Kommunikationsnet og -tjenester (ERG)². Den skal yde ekspertrådgivning til Kommissionen, især med henblik på forberedelsen af reguleringsmæssige beslutninger efter den såkaldte "artikel 7-procedure" og den fulde gennemførelse af det indre marked for elektronisk kommunikation, ved at sikre bedre sammenhæng og konsekvens i anvendelsen af EU-reglerne og skal desuden fungere som ekspertisecenter for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på EU-plan. Det er desuden hensigten, at den nye myndighed skal overtage de funktioner, der i øjeblikket varetages af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA), hvorved man får løst mange af de problemer, der er konstateret i relation til ENISA³.

Det foreliggende forslag supplerer to ændringsforslag til de direktiver, der udgør det nuværende regelsæt for elektronisk kommunikation⁴. De tre forslag er ledsaget af en konsekvensanalyse⁵.

- **Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører**

Denne forordning supplerer de fem direktiver, der udgør EU-regelsættet for elektronisk kommunikation. De foreslåede ændringer til rammedirektivet gør proceduren for markedsanalyse mere strømlinet, men denne forenkling må nødvendigvis suppleres med oprettelse af et specialiseret og uafhængigt ekspertorgan, der kan bistå Kommissionen med at vurdere de komplicerede teknologiske problemstillinger på fremtidige markeder. Med de foreslåede ændringer af tilladelsesdirektivet indføres der nye procedurer for EU-harmoniseringen af betingelserne for brugsrettigheder og i givet fald også for udvælgelsen af udbydere af tjenester, der rækker over landegrænserne. Den nye myndighed bliver ansvarlig for implementeringen af disse procedurer. Ændringer i forsyningspligt-direktivet vil lette handicappedes adgang til og brug af elektronisk kommunikation, herunder alarmtjenester. Myndigheden bliver det samlede midtpunkt for behandlingen af disse emner på EU-plan.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Formålet med den foreslåede forordning er i overensstemmelse både med den fornyede Lissabon-strategi for fremme af vækst og beskæftigelse gennem øget konkurrenceevne, med Kommissionens dertil knyttede i2010-initiativ og med målet om etablering af et europæisk samarbejdsområde for information samt med Kommissionens strategi for styrkelse af det indre marked. Forslaget tager sigte på at gøre det indre marked for elektronisk kommunikation mere effektivt og velfungerende.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSPANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

² ERG blev oprettet ved Kommissionens afgørelse 2002/627/EF af 29. juli 2002, ændret ved Kommissionens afgørelse 2004/641/EF af 14. september 2004. Når forordningen om oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation træder i kraft, og myndigheden er fuldt operationel, ophæver Kommissionen ERG-afgørelsen.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evaluering af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA); KOM(2007) 285 af 1.6.2007.

⁴ KOM(2007) 697, KOM(2007) 698.

⁵ SEK(2007) 1472.

Kommissionens tjenestegrene iværksatte en høring i to etaper om revisionen af regelsættet; høringen blev indledt i slutningen af 2005. Offentliggørelsen i juni 2006 af en meddelelse markerede starten på anden etape af den offentlige høring, som løb over fire måneder og sluttede den 27. oktober 2006. Der indkom 224 bidrag fra en bred vifte af interesserede parter både inden for og uden for EU.

Resumé af svarene og hvordan der er taget hensyn til dem

De spørgsmål, der blev anset for de mest problematiske ved den offentlige høring, var følgende: i) Det eksisterende regelsæt implementeres meget forskelligt i medlemsstaterne. Opdelingen af det indre marked i forskellige reguleringssystemer hæmmer investeringsinteressen, som ville have stor fordel af en fælles og forudsigelig regulering for hele EU. Det blev fra flere sider påpeget, at den stærkt divergerende anvendelse af reglerne gør det umuligt at opnå de fulde fordele af det indre marked. ii) Med den nuværende fremgangsmåde for udvælgelse og godkendelse af operatører til at udbyde bestemte typer tjenester, der rækker over landegrænserne, opnår man ikke de stordriftsbesparelser, som er en forudsætning for at kunne udvikle nye tjenester. Specielt for virkeligt tværeuropæiske tjenester vil det være relevant at indføre et mere samordnet system for tildeling af brugsrettigheder til frekvenser og numre. Vigtigheden af at styrke konkurrenceevnen i EU og opnå stordriftsbesparelser blev ligeledes understreget i ERG's svar til kommissær Viviane Reding. iii) Den potentielle ekspertise hos ERG bør udnyttes bedre, men for at undgå, at den "laveste fællesnævner" bliver bestemmende, anses det for helt afgørende, at der gennemføres en institutionel reform af ERG, så gruppen i højere grad kan bidrage til at skabe bedre sammenhæng og mere effektiv harmonisering på de områder, hvor det måtte være relevant.

• **Ekspertbistand**

Kommissionen har ved forberedelsen af dette og de øvrige forslag taget hensyn til konklusionerne i forskellige undersøgelser foretaget af eksterne konsulenter.

De pågældende undersøgelser er nærmere beskrevet i konsekvensanalysen og dækker både udarbejdelse af økonomiske modeller og undersøgelser af de interesserede parters synspunkter.

Undersøgelserne er tilgængelige på følgende webadresse:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommlibrary/ext_studies/index_en.htm

• **Konsekvensanalyse**

I konsekvensanalysen gennemgås forskellige valgmuligheder med henblik på at finde frem til den bedste reguleringsmodel for etableringen af et indre marked for elektronisk kommunikation via en sammenhængende og effektiv regulering under behørig hensyntagen til subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet.

Rapporten indeholder en vurdering af de vigtigste virkninger af tre politiske valgmuligheder baseret på tre forskellige institutionelle ordninger med forskellig afvejning og fordeling af beføjelserne mellem de nationale myndigheder og EU.

Costbenefitanalysen af forslaget om den nye myndighed viser, at det med et forsigtigt scenario kan forventes, at den nye myndighed på de politikområder, hvor den får indflydelse, vil kunne generere økonomiske fordele, som langt overstiger de budgetmæssige omkostninger

ved forslaget – med en multiplikationsfaktor på mellem 10 og 30 (dvs. at de økonomiske fordele vil kunne beløbe sig til mellem 250 og 800 mio. EUR). Fordelene kan løbe helt op i mellem 550 og 1 400 mio. EUR, hvis de mere optimistiske scenarier for væksten på paneuropæiske markeder bliver en realitet.

En væsentlig kilde til de økonomiske fordele er den reduktion af usikkerheden omkring reguleringen, der opnås ved myndighedens medvirken. Selv en marginal nedsættelse af denne usikkerhed (på ca. 10 %) i hele EU vil udmøntes i lavere kapitalomkostninger for industrien. Myndighedens virksomhed vil desuden fremskynde processen med tildeling af frekvenser til fælleseuropæiske tjenester. Hvis gennemførelsen af større projekter af denne art kan fremskyndes med blot et enkelt år, kan det medføre en økonomisk gevinst på flere hundrede millioner euro.

Konsekvensanalysen er tilgængelig på følgende webadresse:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecom/library/public_consult/index_en.htm#communication_review.

3. ET UAFHÆNGIGT ORGAN SOM RAMME OM DE NATIONALE TILSYNSMYNDIGHEDERS SAMARBEJDE OG BESLUTNINGSTAGNING: DEN EUROPÆISKE MYNDIGHED FOR MARKEDET FOR ELEKTRONISK KOMMUNIKATION

3.1. ERG's erfaringer skal udbygges til en formel samarbejdsstruktur

Selv om det indre marked for elektronisk kommunikation har udviklet sig i de senere år, er der stadig i) betydelig inkonsekvens i gennemførelsen af EU-regelsættet på nationalt plan, hvilket fører til opsplitning af de europæiske markeder og virker hæmmende på investeringerne, og ii) intet effektivt organ til at koordinere udvælgelsen og tildelingen af tilladelser til tjenester, som ved deres art har grænseoverskridende karakter, f.eks. mobiltjenester og IP-baserede tjenester.

Den uafhængige rådgivende gruppe, De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe (ERG), blev oprettet af Kommissionen i 2004 som et middel til at fremme konsultation, koordination og samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og mellem disse myndigheder og Kommissionen. Igennem det seneste år har ERG afgivet udtalelser til Kommissionen om funktionel adskillelse og reguleringsprincipper for næste generation af accesnet og iværksat en række offentlige høringer om forslag til fælles holdninger fra ERG (f.eks. engrossalg af ubundet adgang, internettelefonti ("voice over IP") og bitstrømsadgang). Alle ERG's fælles holdninger er imidlertid reelt baseret på konsensus, hvilket gør det vanskeligt og langsommeligt at opnå enighed om sådanne fælles holdninger. Det er i realiteten umuligt at opnå enighed om dem, hvis der er betydelige menings- eller interesseforskelle mellem de forskellige tilsynsmyndigheder. Den løse karakter af det samarbejde, der er blevet en følge heraf, har bevirket, at ERG's dokumenter om en række vigtige og kontroversielle spørgsmål ikke er blevet andet og mere end forholdsvis generelle udtalelser.

Den nuværende arbejdsform inden for ERG, som i praksis sædvanligvis forudsætter enighed mellem alle 27 tilsynsmyndigheder, kompliceres yderligere af, at der findes et parallelt organ, som operationelt overlapper med ERG, nemlig gruppen af uafhængige myndighedsorganer ("Independent Regulators Group" (IRG)). IRG har medlemmer fra de 27 EU-medlemsstater og syv andre europæiske lande, og selv om den påvirker den reguleringsmæssige fremgangsmåde, Fællesskabet benytter, har den hverken pligt til at gennemføre

fællesskabsretten eller til at rapportere til Kommissionen⁶. At den nuværende struktur ikke giver tilfredsstillende resultater er således følgen af en mindre end optimal organisation ikke blot med hensyn til, hvor hurtigt der tilvejebringes effektive EU-fremgangsmåder, men også med hensyn til ansvarligheden og åbenheden i arbejdsformen.

Kommissionen har vurderet de forskellige løsningsmodeller for organisering af de opgaver, der skal udføres, herunder om Kommissionen ville være i stand til at udføre opgaverne selv. En harmonisering på centralt plan forudsætter specialistviden om hvert af de 27 nationale markeder. I praksis er det kun et organ, der har deltagelse af de nationale tilsynsmyndigheder, der har den lokale detailviden, der er nødvendig for, at indsatsen på dette felt kan blive en succes. Desuden er de nationale tilsynsmyndigheder i sig selv i mange tilfælde organer med stor tyngde; det er derfor utænkeligt, at Kommissionen kunne have så store ressourcer og den ekspertise, der er nødvendig for at træde i stedet for de nationale tilsynsmyndigheder.

Løsningsmodellen med en ERG med en udvidet rolle i form af stemmerettigheder, således at gruppen kan træffe flertalsafgørelser, er også blevet vurderet. Uanset vanskelighederne med at finde et generelt accepteret afstemningssystem ville et sådant organ ikke kunne træffe afgørelser, som er bindende for dets medlemmer. Ifølge den gældende traktat kan denne rolle kun varetages af Kommissionen. Desuden er der alvorlige institutionelle begrænsninger for en udvidelse af ERG's rolle, så gruppen opnår det kompetenceniveau, der ville være nødvendigt for at udøve en sådan udvidet rolle. Enhver udvidelse af ERG's rolle ville kræve en betydelig forøgelse af dens eksisterende ressourcer, så den ville kunne udføre sit arbejde i en situation, hvor den nuværende ordning med skiftende formandskab af ERG har nået sin grænse (udnævnelse af en direktør, udbygning af dens sekretariat, formel forretningsorden med henblik på beslutningstagning osv.). Ressourcerne til en sådan udvidelse af ERG's rolle kan ikke tages udefra, da Kommissionen skal kunne være sikker på, at dens udtalelser og råd afgives på et åbent, ansvarligt og uafhængigt grundlag. F.eks. ville ERG med en udvidet rolle ikke kunne være et legitimt rådgivende organ for Kommissionen, hvis den byggede på ressourcer tilvejebragt via IRG. ERG kan således kun opnå en udvidet rådgivende rolle i forhold til Kommissionen på den måde, der er behov for, hvis den bliver et fællesskabsorgan og er underlagt de samme forvaltnings- og budgetregler, som gælder for alle fællesskabsorganer (personalevedtægt, finansforordning, rapporteringspligt over for Parlamentet osv.).

Kommissionen har derfor konkluderet, at de opgaver, der skal udføres, bedst vil kunne udføres af et særorgan, som er uafhængigt og står uden for Kommissionen, og som styrker de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser ved, at de overtager ERG's funktioner, og giver dem en solid og tydelig forankring i fællesskabsretten. Organet skal afgive udtalelser og yde rådgivning til Kommissionen vedrørende en række vægtige beslutninger af europæisk interesse, om end det også skal træffe individuelle afgørelser om forvaltningen af det europæiske telefonnummerområde.

De foreslåede opgaver vil på europæisk plan supplere og ikke overlape de reguleringsopgaver, de nationale tilsynsmyndigheder varetager. Myndigheden skal formidle et effektivt partnerskab mellem Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder om spørgsmål, hvor der er behov for indbyrdes sammenhæng på europæisk plan:

⁶ IRG er sammensat af de 27 EU-medlemsstaters nationale tilsynsmyndigheder samt de nationale tilsynsmyndigheder fra syv andre europæiske lande, nemlig Kroatien, Island, Liechtenstein, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Norge, Schweiz og Tyrkiet.

markedsafgrænsning, markedsanalyse og klageadgang, harmonisering af udnyttelsen af radiofrekvenser, afgrænsning af tværnationale markeder og tjenestekvalitet. Samtidig udgør den en omkostningseffektiv platform for løsning af fælleseuropæiske spørgsmål, som endda går ud over, hvad der ligger inden for en ERG med en udvidet rolle, nemlig f.eks. net- og informationssikkerhed, implementering af alarmnummeret 112 og forvaltning af det europæiske telefonnummerområde.

Den myndighed, der foreslås oprettet, vil udgøre hjørnestenen i en solid, selvstændig struktur, inden for hvilken de nationale tilsynsmyndigheder vil kunne samarbejde på en måde, som er i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt af Kommissionen i udkastet til interinstitutionel aftale om rammer for europæiske reguleringsorganer⁷.

3.2. Den nye markedsmyndigheds hovedopgaver

Markedsmyndigheden skal på europæisk plan supplere de reguleringsopgaver, som udføres på nationalt plan af de nationale tilsynsmyndigheder, ved at:

- etablere rammerne for samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Det foreslås at forbedre håndteringen af de grænseoverskridende aspekter af reguleringen af markedet for elektronisk kommunikation og netintegriteten. Myndigheden skal etablere procedurer for samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder, navnlig informationsudveksling, rådgivning og teknisk støtte. Myndigheden skal have beføjelse til at mægle og bilægge grænseoverskridende tvister mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Disse rammer skal også fremme samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder i EU og tredjelande
- øve reguleringsmæssig kontrol med markedsafgrænsning, markedsanalyse og indførelse af afhjælpende foranstaltninger. Myndigheden skal generelt have en rådgivende rolle i forhold til Kommissionen i forbindelse med spørgsmål om markedsregulering og kunne udstede ikke-bindende retningslinjer til fremme af bedste praksis mellem de nationale tilsynsmyndigheder. Udkast til foranstaltninger foreslået af de nationale tilsynsmyndigheder vil blive behandlet i udtalelser, som vurderer deres potentielle indvirkning på det indre marked og foreneligheden med fællesskabsretten, og nødvendige forslag til ændringer vil blive inkluderet i udtalelsen. Disse udtalelser vil blive forelagt for Kommissionen efter hasteprocedure på grundlag af en afstemning med simpelt flertal blandt myndighedens medlemmer
- afgrænse tværnationale markeder: myndigheden skal være en effektiv og proportional mekanisme i forhold til de voksende grænseoverskridende markeder, som er følgen af den stigende mobilitet, den øgede udbredelse af internetbaserede tjenester (f.eks. VoIP), de satellitbaserede tjenester og konvergensen mellem fastnet- og mobiltjenester. Myndigheden skal også være ansvarlig for overvågningen af udviklingen inden for roamingtjenester, både på tale- og dataområdet
- yde rådgivning om harmoniseringen af radiofrekvenser: myndigheden skal øge tempoet og effektiviteten i frekvenspolitikken gennem løbende analyse og rapportering, indkredsning af muligheden for og midlerne til udvikling af nye tjenester, ajourføring af et register over frekvensbrugen i hele EU, rådgivning om fælles procedurer for tildeling af tilladelser, ydelse af teknisk støtte ved udvælgelsen af ansøgninger om brugsret til radiofrekvenser og

⁷ KOM(2005) 59.

rådgivning om tilbagetrækningen af brugsrettigheder i tilfælde af manglende overholdelse af tilladelsesvilkårene

- træffe beslutninger om nummerforvaltning og yde rådgivning om nummerportabilitet. Myndigheden vil få til opgave at forvalte og udbygge det europæiske telefonnummerområde ("European Telephony Numbering Space" (ETNS)), dvs. de numre, der har et EU-dækkende forvalgsnummer (3883), som kan tildeles organisationer, som ønsker at etablere en europadækkende etstedstelefonservice. Desuden skal myndigheden samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og medlemsstaterne om de europæiske aspekter af nummerforvaltningen og nummerportabiliteten, bl.a. ved at rapportere om udviklingen med hensyn til det europæiske alarmnummer 112, udpegningen af nummerserier for grænseoverskridende tjenester og indkredsningen af mulighederne for og midlerne til udvikling af nye tjenester og ved at yde rådgivning om fælles procedurer for tildeling af tilladelser
- varetage opgaver vedrørende net- og informationssikkerhed. Myndigheden vil overtage de opgaver, der på nuværende tidspunkt varetages af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed. Derved vil sammenhængen mellem de forpligtelser til at sikre netintegriteten, som i dag påhviler de nationale tilsynsmyndigheder, og det ansvar for at skabe en net- og informationssikkerhedskultur, der i dag hører under ENISA, blive styrket
- varetage generelle informations- og rådgivningsfunktioner. Myndigheden vil få til opgave at udarbejde en årlig rapport om udviklingen i sektoren for elektronisk kommunikation (udbud og udbredelse af nye tjenester, konkurrenceudviklingen, gennemgang af den nationale reguleringssituation, afhjælpende foranstaltninger, information om klageprocedurer osv.). Derudover skal den overvåge og rapportere om interoperabiliteten og e-tilgængeligheden i Europa med beføjelse til at udstede anbefalinger om foranstaltninger, som skal træffes på nationalt plan for i højere grad at imødekomme handicappedes og ældres behov.

3.3. Forslagets retlige aspekter

• Resumé af forslaget

Formålet med forslaget er at gøre det indre marked for elektronisk kommunikation mere velfungerende og stimulere udviklingen af transnationale og tværeuropæiske tjenester. Der er behov for en ny mekanisme, der kombinerer ekspertisen hos de nationale tilsynsmyndigheder med et klart ansvar på EU-plan og dermed kan sikre en mere sammenhængende og konsekvent implementering af EU-regelsættet og et tættere samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder om spørgsmål vedrørende elektronisk kommunikation, bl.a. net- og informationssikkerheden. Oprettelsen af en sådan europæisk myndighed, som skal rådgive og støtte Kommissionen, er et centralt element i den foreslåede mekanisme. Myndigheden skal desuden overtage ansvaret for sikkerhedsspørgsmål i relation til net- og informationssikkerheden fra Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) og dermed fungere som et dedikeret og omkostningseffektivt europæisk ekspertisecenter for alle aspekter af elektronisk kommunikation.

Den nye myndighed får følgende hovedopgaver:

- medvirke til at gøre det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester mere velfungerende inden for rammedirektivets og særdirektivernes anvendelsesområde,

især med henblik på udvikling af tværeuropæisk elektronisk kommunikation og et højt og effektivt niveau for net- og informationssikkerhed

- skabe bedre sammenhæng i anvendelsen af EU-reglerne, bl.a. ved at rådgive Kommissionen om overvågningen af de nationale tilsynsmyndigheders foranstaltninger efter rammedirektivets såkaldte "artikel 7-procedure" og ved at fungere som ekspertisecenter på EU-plan
- bistå Kommissionen i dennes indsats for at forbedre forvaltningen af radiofrekvenser, bl.a. ved at rådgive om fælles betingelser for brugsrettigheder til frekvenser og udvælgelse af virksomheder til at udbyde bestemte tjenester på tværs af landegrænserne
- sikre bedre kontakt med borgerne ved at rådgive Kommissionen om handicappede slutbrugeres adgang til og mulighed for at benytte elektroniske kommunikationstjenester og -udstyr og medvirke til en mere effektiv implementering af det fælleseuropæiske alarmnummer "112".

- **Retsgrundlag**

Artikel 95 i EF-traktaten

- **Subsidiaritetsprincippet**

Formålet med forslaget kan ikke opfyldes fuldt ud af medlemsstaterne selv.

- Med de nuværende regler håndteres tilladelser til at udbyde elektroniske tjenester af de enkelte medlemsstater, og de 27 nationale tilsynsmyndigheder har vide diskretionære beføjelser på dette felt, medens Kommissionen kun har en begrænset tilsyns- og koordineringsfunktion. Det betyder, at det indre marked stadig er en form for "kludetæppe" bestående af 27 forskellige reguleringssystemer. Det hæmmer udviklingen af tjenester, der rækker over landegrænserne, og virksomhederne er nødsaget til at manøvrere mellem forskellige eller ligefrem modstridende driftsvilkår for de samme tjenester. I praksis er mange af de reguleringsspørgsmål, som de nationale myndigheder tager sig af, de samme i hele EU (f.eks. den lovgivningsmæssige behandling af nye tjenester, visse aspekter af regnskabspligten og -kontrollen, brug af numre, udstyr og tjenester, der skal kunne anvendes af handicappede personer, der rejser inden for EU osv.)⁸. For at opnå stordriftsbesparelser på disse områder er det helt afgørende, at der udvikles en fælles EU-praksis og -ekspertise, så der sikres en bedre sammenhæng og i givet fald harmonisering. Dette krav kan kun imødekommes effektivt i alle henseender ved at forbedre den eksisterende institutionelle model og skabe bedre balance i kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen. Det kan kun lade sig gøre ved en indsats på fællesskabsplan.
- Udvikling af tjenester på tværs af landegrænserne inden for EU er et af formålene med den revisionsprocedure, der er fastsat i tilladelsesdirektivet⁹. Det fremgik af den omfattende offentlige høring, at det er absolut nødvendigt meget snart at gøre det lettere for virksomhederne at udbyde tværeuropæiske tjenester ved at fjerne nogle af de alvorlige

⁸ Derimod er reguleringsafgørelser på andre områder (f.eks. tildeling af anlægsrettigheder) i høj grad afhængige af lokale forhold.

⁹ Artikel 16.

forhindringer, der er en uundgåelig konsekvens af den nuværende model¹⁰. Der findes en række tjenester på tværs af landegrænserne, der ikke kan reguleres tilstrækkeligt sammenhængende eller konsekvent til, at der kan opnås de fornødne stordriftsbesparelser, hvis de pågældende beføjelser ligger hos de enkelte medlemsstater.

En indsats på fællesskabsplan vil helt klart indebære fordele på grund af sit omfang og have mere positive virkninger, end hvis medlemsstaterne skulle handle hver for sig, fordi den vil kunne sikre større sammenhæng i reguleringen på det indre marked og nedbringe omkostningerne for virksomheder, der opererer i flere forskellige lande. Formålet med forslaget vil derfor bedre kunne opfyldes ved en fællesskabsindsats.

• **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, eftersom myndigheden får en rådgivende rolle og skal bistå Kommissionen med at implementere politikken på området for elektronisk kommunikation.

- Med oprettelsen af den nye myndighed integreres samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder (som i øjeblikket foregår i ERG's regi) i fællesskabssystemet. Der er helt klart et behov for at forbedre de nuværende ordninger, så visse opgaver, der i dag varetages af ERG – som primært er et rådgivende forum af nationale myndigheder uden den fornødne institutionelle kapacitet til at træffe fælles beslutninger – i stedet udføres af et fælles specialiseret organ på EU-plan, der handler inden for Fællesskabets institutionelle struktur. Myndigheden vil i udførelsen af sine opgaver yde Kommissionen teknisk ekspertbistand til forberedelsen af reguleringsbeslutninger med henblik på at fremme gennemførelsen af det indre marked, som desuden vil blive yderligere styrket ved den foreslåede integrering af ENISA's funktioner vedrørende net- og informationssikkerhed.
- Myndighedens repræsentantskab omfatter cheferne for de nationale tilsynsmyndigheder og vil arbejde for EU's interesser. Det foreslåede system giver Kommissionen mulighed for at trække på den samlede ekspertise hos de nationale tilsynsmyndigheder – der har bedre kendskab til nationale markeder og forhold – og vil samtidig styrke samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale myndigheder. Systemet supplerer de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser til at implementere regelsættet på nationalt plan.
- Brugsrettigheder til frekvenser og numre, der skal anvendes til tværeuropæiske tjenester, vil fortsat skulle tildeles af de nationale myndigheder, men efter en fælles vedtaget model, som kun skal gælde for bestemte tjenester af fælleseuropæisk karakter (f.eks. satellitbaserede tjenester). Tilladelserne til tværeuropæiske tjenester skal også fortsat gives af de nationale myndigheder, men efter en fælles vedtaget model. Tildeling af brugsrettigheder til frekvenser og numre til brug for nationalt baserede tjenester er imidlertid ikke omfattet af forslaget, men vil fortsat høre under de nationale tilsynsmyndigheders ansvarsområde.

Det betyder, at myndigheden vil kunne bidrage til at forbedre koordineringen på visse centrale områder med en EU-dimension, men dens funktioner og ansvarsområder bliver ikke mere omfattende, end hvad der er nødvendigt for at opfylde det tilsigtede formål.

¹⁰ Dette punkt er også nævnt i "Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet – Europæisk rumpolitik"; KOM(2007) 212 af 26.4.2007

Eftersom det foreslåede instrument er en forordning, der gælder umiddelbart i hele EU, vil de finansielle og administrative byrder for EU, medlemsstaterne og de berørte virksomheder blive minimeret og stå i rimeligt forhold til forslagetets formål.

- **Reguleringsinstrument**

Foreslået instrument: en forordning udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet.

En forordning er umiddelbart gældende og er det mest velegnede instrument med henblik på oprettelse af en myndighed af den foreslåede karakter.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Det forventes, at myndigheden gradvis udbygges til at omfatte en fast medarbejderstab svarende til 134 fuldtidsansatte, når den er fuldt etableret. Dette indebærer overtagelse af ENISA's opgaver og ressourcer i 2011. Dens årlige budget anslås til 10 mio. EUR det første år stigende til 28 mio. EUR fra og med år 3. Ud over fællesskabsbidraget kan myndigheden opkræve afgifter og gebyrer for visse tjenesteydelser. Indtægterne fra tjenesteydelser skal bidrage til finansieringen af myndighedens virksomhed¹¹.

Fra disse omkostninger skal trækkes besparelserne ved at integrere ENISA i den foreslåede myndighed. ENISA's nuværende årsbudget er på ca. 8 mio. EUR.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Forslaget er led i et nyt system, der skal gøre den nuværende reguleringsproces enklere og mere effektiv for både den offentlige forvaltning og markedsaktørerne. Myndigheden vil forbedre beslutningstagningen og lette samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder på grundlag af fælles målsætninger og procedurer. Samtidig med oprettelsen af myndigheden lettes den nuværende ordning med automatisk underretning i henhold til "artikel 7-proceduren", og det skal bane vejen for en væsentlig reduktion af de proceduremæssige byrder for virksomhederne, de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen, hvor Kommissionen kun vil gribe ind i alvorlige tilfælde. Myndigheden får en vigtig funktion i forbindelse med vurderingen af de tekniske aspekter af disse sager og tilvejebringelsen af løsninger og konsistente resultater på det indre marked.

Det nuværende system for tildeling af brugsrettigheder til frekvenser eller numre, som er forbundet med indbyrdes forskellige retlige og proceduremæssige krav i alle de medlemsstater, hvor tjenesterne udbydes, kan være yderst kompliceret og belastende for virksomheder, der ønsker at udbyde tværeuropæiske tjenester. Det vanskeliggør planlægning af, investering i og i sidste ende udvikling og udbud af tjenester af fælleseuropæisk karakter, hvis virksomhederne skal imødekomme krav, som er forskellige i alle medlemsstaterne (f.eks.

¹¹ Baseret på auktioner i Det Forenede Kongerige og Tyskland i 2006 kan værdien af en frekvensplads, der egner sig til tværeuropæiske elektroniske kommunikationstjenester, tentativt anslås til mellem 35 og 60 mio. EUR. Hvis 1 % af denne værdi gik til myndigheden, ville det svare til et bidrag på mellem 0,35 og 0,60 mio. EUR. Der kan sagtens blive tale om flere frekvenspladser.

brugsrettighedernes gyldighedsperiode og de til rettighederne knyttede betingelser). Disse store forskelle i procedurerne for at opnå brugsrettigheder afholder nye aktører fra at gå ind på markedet og forhindrer det indre marked i at fungere efter hensigten. Det taler for en mere samordnet tilgang til udvælgelsen af virksomheder, der skal tildeles nationale brugsrettigheder til frekvenser og numre.

Forslaget indgår i Kommissionens rullende program for opdatering og forenkling af EU-retten.

- **Revisions- eller tidsbegrænsningsklausul**

Der indgår en revisionsklausul i forslaget.

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)**

Den foreslåede retsakt vedrører et EØS-relevant emne og bør derfor også være gældende i EØS.

6. DETALJERET REDEGØRELSE FOR FORSLAGET

Kapitel I (indhold, anvendelsesområde, definitioner og opgaver)

Artikel 1 og 2: angiver forordningens indhold og anvendelsesområde, som er at gøre det indre marked for elektronisk kommunikation mere velfungerende via en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation og oprette denne myndighed.

Artikel 3: specificerer myndighedens opgaver, som bl.a. er at afgive udtalelser på eget initiativ eller på anmodning af Kommissionen og bistå Kommissionen med teknisk rådgivning, gennemførelse af undersøgelser, indsamling af information, udarbejdelse af rapporter osv.

Kapitel II: Myndighedens opgaver med henblik på at styrke det indre marked

Artikel 4: angiver de spørgsmål, myndigheden skal beskæftige sig med for at fremme ensartet anvendelse af regelsættet for elektronisk kommunikation.

Artikel 5: indeholder bestemmelse om høring af myndigheden i forbindelse med afgrænsning og analyse af nationale markeder og korrigerende foranstaltninger. Myndigheden skal afgive udtalelse inden for en bestemt frist i de tilfælde, hvor Kommissionen udtrykker "alvorlig tvivl" om udkastet til en foranstaltning, der er meddelt den i henhold til artikel 7 i rammedirektivet.

Artikel 6: hvis en national tilsynsmyndighed undlader at analysere et marked inden fristens udløb, kan Kommissionen anmode myndigheden om råd og bistand vedrørende det pågældende nationale marked.

Artikel 7: det er myndighedens opgave at analysere transnationale markeder, når Kommissionen har udpeget et sådant transnationalt marked i henhold til artikel 15, stk. 4, i rammedirektivet.

Artikel 8: omhandler myndighedens opgaver vedrørende tildeling og anvendelse af numre, hvilket omfatter forvaltning og udbygning af ETNS, forvaltning af harmoniserede nummerserier (f.eks. behandling af anmodninger om reservering af "116"-numre i henhold til Kommissionens beslutning 2007/116/EF) og på anmodning afgivelse af udtalelse om forpligtelser vedrørende medflytning af numre.

Artikel 9: myndigheden bistår Kommissionen ved at foretage en årlig gennemgang af de foranstaltninger, der er iværksat nationalt for at udbrede kendskabet til det fælles europæiske alarmnummer "112". På anmodning af Kommissionen afgiver myndigheden udtalelse om tekniske spørgsmål vedrørende implementeringen af "112".

Artikel 10: myndigheden bistår Kommissionen i spørgsmål om de tekniske og økonomiske aspekter i relation til frekvenser, der anvendes til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester.

Artikel 11: myndigheden bistår med udpegelse af de tværeuropæiske tjenester, som vil kunne have fordel af en fælles udvælgelsesprocedure. En tjeneste skal for at kunne betegnes som tværeuropæisk opfylde bestemte betingelser. F.eks. skal der være efterspørgsel efter tjenesterne i mere end én medlemsstat, og de pågældende tjenester skal per definition krydse landegrænser og dermed være undergivet EU-regulering eller regional regulering frem for national regulering.

Artikel 12: indeholder bestemmelser om udpegelse af virksomheder, der skal tildeles brugsrettigheder til at kunne udbyde tværeuropæiske tjenester. Myndigheden er ansvarlig for udvælgelsesproceduren og afgiver en udtalelse med indstilling af den eller de virksomhed(er), der bør tildeles brugsrettigheder.

Artikel 13: myndigheden skal inddrages ved tilbagekaldelse af brugsrettigheder, der er tildelt efter en fælles udvælgelsesprocedure.

Artikel 14: myndigheden bidrager til udvikling af en sikkerhedskultur i relation til net- og informationssikkerhed ved at varetage visse aktiviteter, som tidligere lå hos ENISA.

Artikel 15: opregner de tilfælde, hvor myndigheden kan handle på eget initiativ.

Kapitel III: Myndighedens øvrige opgaver

Artikel 16 og 17: myndigheden opkræver vederlag for nogle af sine tjenesteydelser til dækning af sine administrative udgifter. I relation til den fælles udvælgelsesprocedure opkræver den ligeledes administrationsgebyrer og afgifter på medlemsstaternes vegne for brugsrettigheder til frekvenser; de pågældende beløb fordeles efterfølgende mellem medlemsstaterne.

Artikel 18: på anmodning af en national tilsynsmyndighed retter myndigheden henstillinger til de nationale tilsynsmyndigheder vedrørende de foranstaltninger, de skal iværksætte, hvor det drejer sig om spørgsmål, der rækker ud over landegrænserne.

Artikel 19, 20 og 21: myndigheden medvirker ved formidling og udveksling af information mellem medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen. Den kan desuden inddrages i en undersøgelse af den tekniske udvikling inden for EU. Den udsender en årlig rapport om udviklingen i sektoren for elektronisk kommunikation, hvori den peger på de tilbageværende hindringer for det indre markeds fulde gennemførelse. Den medvirker også

ved indsamling af information samt ved forvaltning og offentliggørelse af registret med frekvensoplysninger (de oplysninger, der skal indgå i registret, er anført i bilaget) og databasen for mobilroaming.

Artikel 22: myndigheden bistår Kommissionen i spørgsmål om e-tilgængelighed og udsender en årlig rapport om foranstaltninger, der skal iværksættes for at give handicappede slutbrugere lettere adgang til elektroniske kommunikationsnet og -udstyr.

Kapitel IV: Myndighedens organisation

Artikel 24: myndighedens organisatoriske struktur omfatter seks organer: en bestyrelse, et repræsentantskab, en direktør, en chef for netsikkerhed, en stående gruppe af interessenter og et klagenævn.

Artikel 25 og 26: bestyrelsen er ansvarlig for udnævnelsen af direktøren og chefen for netsikkerhed, vedtagelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram og budget, godkendelsen af den almindelige beretning om myndighedens virksomhed samt vedtagelsen af de finansielle bestemmelser i relation til myndigheden. Myndigheden giver med regelmæssige mellemrum Europa-Parlamentet en redegørelse for sin virksomhed.

Artikel 27 og 28: repræsentantskabet omfatter direktøren og et medlem fra hver medlemsstat, som er den øverste chef for den uafhængige nationale tilsynsmyndighed, der har ansvaret for den løbende anvendelse af regelsættet i medlemsstaten. Kommissionen kan deltage i repræsentantskabets møder, men uden stemmeret. Repræsentantskabet er ansvarligt for myndighedens beslutninger af teknisk karakter på områder som udpegelse af potentielle rettighedshavere, udtalelser i artikel 7-sager osv. Udtalelser og beslutninger vedtages med simpelt flertal.

Artikel 29 og 30: direktøren har det fulde ansvar for de opgaver, der pålægges myndigheden, og er dens juridiske repræsentant. Han er desuden ansvarlig for udarbejdelsen og gennemførelsen af budgettet, udarbejdelsen af udkastet til arbejdsprogram samt for personaleanliggender¹².

Artikel 31: chefen for netsikkerhed er ansvarlig for koordineringen af myndighedens opgaver vedrørende net- og informationssikkerhed og for udarbejdelsen af et årligt arbejdsprogram på dette felt. Han refererer til direktøren og kan støtte sig til en stående gruppe af interessenter (artikel 32).

Artikel 33 og 34: indeholder bestemmelser om klagenævnet, der skal sikre, at parter, der berøres af myndighedens beslutninger (vedrørende nummereringsforhold), har den nødvendige klageadgang.

Artikel 36-53: omhandler de sædvanlige operationelle og administrative spørgsmål, herunder budget, aktindsigt og åbenhed, myndighedens retlige status, personale, tredjelandes deltagelse osv.

Artikel 55: vedrører Kommissionens evaluering af myndighedens resultater i forhold til dens mandat og formål; evalueringen finder sted senest fem år efter, at myndigheden reelt har

¹² Med hensyn til udnævnelsen af direktøren henvises til retningslinjerne for udnævnelse af ledere af fællesskabsagenturer (SEK(2005) 625).

indledt sin virksomhed. Rapporten med eventuelle ledsagende forslag fremsendes til Rådet og Europa-Parlamentet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk
Kommunikation**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁵,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251¹⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)¹⁷, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)¹⁸, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)¹⁹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)²⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)²¹ (i det følgende benævnt "rammedirektivet og særdirektiverne") tager sigte på oprettelse af et indre marked for elektronisk kommunikation inden for

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁷ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

¹⁸ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

¹⁹ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

²⁰ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

²¹ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37. Ændret ved direktiv 2006/24/EF (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54).

Fællesskabet, samtidig med at der sikres et højt niveau for investeringer, innovation og forbrugerbeskyttelse gennem øget konkurrence.

- (2) Med regelsættet fra 2002 for elektronisk kommunikation blev der indført et system, hvorefter reguleringen varetages af nationale tilsynsmyndigheder, som skal samarbejde indbyrdes og med Kommissionen for at sikre udvikling af en konsistent reguleringspraksis og ensartet anvendelse af regelsættet i hele Fællesskabet.
- (3) Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) blev oprettet for en femårig periode ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 460/2004 af 10. marts 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed²² (i det følgende benævnt "ENISA-forordningen") med det formål at sikre et højt og effektivt net- og informationssikkerhedsniveau i Fællesskabet og udvikle en net- og informationssikkerhedskultur til gavn for borgerne, forbrugerne, virksomhederne og den offentlige sektors organisationer i Den Europæiske Union og dermed bidrage til et velfungerende indre marked.
- (4) Nationale tilsynsmyndigheder baserer i vidt omfang implementeringen af regelsættet på et skøn, som afspejler deres indgående kendskab til lokale markedsforhold, men dette skøn skal forenes med behovet for at sikre udvikling af en konsistent reguleringspraksis og ensartet anvendelse af regelsættet, der kan bidrage effektivt til udbygning og fuld gennemførelse af det indre marked.
- (5) Begrundet i dette behov for ensartet anvendelse af regler i alle medlemsstaterne nedsatte Kommissionen ved sin afgørelse 2002/627/EF²³ De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe (ERG), der skulle rådgive og bistå Kommissionen i bestræbelserne på at konsolidere det indre marked og mere generelt fungere som grænseflade mellem nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen.
- (6) ERG har bidraget positivt ved at støtte tiltag i retning af en konsistent reguleringspraksis så vidt, det har været muligt. ERG er imidlertid i kraft af sin karakter en løs gruppering, der primært er baseret på frivilligt samarbejde, og hvis nuværende institutionelle status ikke afspejler de betydningsfulde opgaver, der varetages af de nationale tilsynsmyndigheder i forbindelse med implementeringen af regelsættet.
- (7) Der er derfor behov for et mere solidt institutionelt grundlag for oprettelsen af et organ, der samler de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise og erfaring og er udstyret med et sæt klart definerede beføjelser, eftersom det skal besidde reel autoritet over for de berørte parter og den sektor, der reguleres gennem kvaliteten af dets resultater.
- (8) Behovet for at forbedre de mekanismer, der skal sikre en konsistent reguleringspraksis med henblik på fuld gennemførelse af det indre marked for elektronisk kommunikation og elektroniske kommunikationstjenester, blev understreget i Kommissionens rapporter om implementeringen af regelsættet fra 2002²⁴ og ved den offentlige høring om Kommissionens meddelelse af 29. juni 2006 til Rådet, Europa-

²² EUT L 77 af 13.3.2004, s. 1.

²³ EFT L 200 af 30.7.2002, s. 38.

²⁴ KOM(2006) 68 af 20.2.2006 og KOM(2007) 155 af 29.3.2007.

Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester²⁵. I disse rapporter blev den kendsgerning, at der endnu ikke eksisterer et indre marked for elektronisk kommunikation, fremhævet som det vigtigste emne for reformen af regelsættet. Den opsplitning af reguleringsindsatsen og den manglende konsistens, der er en følge af de nationale tilsynsmyndigheders løst koordinerede aktiviteter, kan bringe sektorens konkurrenceevne i fare og spolere de betydelige fordele for forbrugerne, der ligger i konkurrence på tværs af grænserne og transnationale eller endog tværeuropæiske tjenester.

- (9) Det, der især fører til ineffektive løsninger og skaber hindringer for det indre marked, er forsinkelser af de markedsanalyser, der skal gennemføres i henhold til direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), divergerende praksis hos de nationale tilsynsmyndigheder med hensyn til pålæggelse af forpligtelser for at afhjælpe den manglende reelle konkurrence, der er konstateret ved markedsanalysen, de uensartede betingelser, der er knyttet til brugsrettigheder, forskellene i udvælgelsesprocedurer med henblik på tværeuropæiske tjenester og vanskeligheder for de nationale tilsynsmyndigheder i behandlingen af tvister mellem parter i flere medlemsstater.
- (10) Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 1. juni 2007 om evaluering af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA)²⁶ indeholdt en vurdering af resultaterne af en ekstern ekspertrapport²⁷ om agenturets virksomhed siden dets oprettelse og anbefalinger fra ENISA's bestyrelse vedrørende ENISA-forordningen og dannede samtidig optakten til en offentlig høring. Hovedkonklusionerne i ekspertrapporten bekræftede validiteten af den politik, der lå til grund for oprettelsen af ENISA, og af agenturets oprindelige formål, især dets bidrag til gennemførelsen af et regulært indre marked for elektronisk kommunikation.
- (11) Samtidig blev der påpeget en række problemer, herunder især spørgsmål vedrørende dets organisatoriske struktur, antallet af operationelle medarbejdere og sammensætningen af deres kompetencer samt logistiske vanskeligheder. ENISA's hovedfunktioner bør indgå som et centralt element i myndigheden, hvilket via en tydeligere defineret opgaver skal sikre, at disse mål og opgaver opfyldes på en i alle henseender mere effektiv og fokuseret måde af en enkelt myndighed med beføjelser i spørgsmål, der hører under EU-regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, helt i tråd med principperne om bedre regulering.
- (12) Det gør det nødvendigt at oprette et nyt fællesskabsorgan, Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation (i det følgende benævnt "myndigheden"). Myndigheden vil kunne bidrage effektivt til at fremme den fulde gennemførelse af det indre marked gennem sin bistand til Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder. Den skal fungere som referencepunkt og vil kunne skabe den fornødne tillid på grund af sin uafhængighed, kvaliteten af sin rådgivning og den information, den formidler, åbenheden i sine procedurer og metoder og den omhu, hvormed den udfører sine opgaver.

²⁵ KOM(2006) 334 (in English: final → DK translation: endelig.

²⁶ KOM(2007) 285 endelig.

²⁷ "Evaluation of the European Network and Information Security Agency", slutrapport fra ekspertpanelet, IDC EMEA, 8.1.2007.

- (13) Myndigheden kan ved at samle ekspertisen ét sted styrke de nationale tilsynsmyndigheders kapacitet uden at erstatte deres nuværende funktioner eller overløbe det arbejde, der udføres fra anden side, og samtidig med fordel kunne bistå Kommissionen i udførelsen af dennes opgaver.
- (14) Myndigheden skal erstatte ERG og fungere som det eneste forum for samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder i udførelsen af samtlige deres opgaver i medfør af regelsættet.
- (15) Myndigheden bør oprettes inden for Fællesskabets eksisterende institutionelle struktur og kompetencefordeling. Den bør være uafhængig i relation til tekniske spørgsmål og have retlig, administrativ og finansiel autonomi. Med henblik herpå er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at den bliver et fællesskabsorgan med status som juridisk person og beføjelser til at udføre de opgaver, der pålægges den ved denne forordning.
- (16) Myndigheden bør bygge på den indsats, der gøres nationalt og på fællesskabsplan, og bør derfor udføre sine opgaver i tæt samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen og være åben for kontakter med industrien, forbrugergrupper og andre relevante parter.
- (17) Denne forordning og den myndighed, der oprettes ved den, bør udgøre en integrerende del af EU-regelsættet for elektronisk kommunikation. I denne henseende har myndigheden en særligt vigtig rolle at spille i relation til de mekanismer, der tænkes indført for at konsolidere det indre marked for elektronisk kommunikation og for udførelsen af markedsanalyser under bestemte omstændigheder.
- (18) Myndigheden bør derfor rådgive Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med EU-regelsættet for elektronisk kommunikation og således medvirke til, at det implementeres effektivt.
- (19) Myndigheden bør bistå Kommissionen i forbindelse med enhver udvidelse af fællesskabsforpligtelserne vedrørende nummerportabilitet. En sådan udvidelse kunne bl.a. vedrøre omfanget af den information, der skal medflyttes, eller typerne af net (dvs. fastnet eller mobilnet), mellem hvilke numre og information skal medflyttes. Ved ændring af denne forpligtelse bør der tages hensyn til priserne for brugerne og opkoblingsomkostningerne for virksomhederne samt erfaringerne i medlemsstaterne.
- (20) Myndigheden bør bistå Kommissionen med at foretage en årlig gennemgang af de foranstaltninger, medlemsstaterne iværksætter for at informere borgerne om tilstedeværelsen og brugen af det fælles europæiske alarmnummer "112". Myndigheden kan ved den årlige gennemgang pege på bedste praksis og tilbageværende flaskehalse og bidrage til at højne beskyttelses- og sikkerhedsniveauet for borgere, der rejser inden for Den Europæiske Union.
- (21) Kommissionen kan med henblik på opfyldelsen af formålet med Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen)²⁸ søge uafhængig ekspertrådgivning hos myndigheden om brugen af radiofrekvenserne i Fællesskabet. Denne rådgivning kan eventuelt omfatte specifikke tekniske undersøgelser samt

²⁸ EFT L af 24.4.2002, s. 1.

økonomiske og samfundsmæssige konsekvensanalyser af foranstaltninger i relation til frekvenspolitikken. Den vil også kunne omfatte spørgsmål vedrørende implementeringen af artikel 4 i beslutning 676/2002/EF, hvor myndigheden vil kunne blive anmodet om at rådgive Kommissionen vedrørende de resultater, der er opnået ved Kommissionens mandater til Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT).

- (22) Den teknologiske udvikling og markedsudviklingen har øget potentialet for udvikling af elektroniske kommunikationstjenester, der rækker ud over de enkelte medlemsstaters geografiske grænser, men der er risiko for, at tilstedeværelsen af divergerende retlige og reguleringsmæssige vilkår for udviklingen af tjenesterne i henhold til national lovgivning i stigende grad vil bremse udbuddet af sådanne tjenester på tværs af landegrænserne. Myndigheden bør derfor spille en central rolle i bestræbelserne på at fastsætte ensartede vilkår for tilladelser til disse tjenester både med hensyn til generelle tilladelser og brugsrettigheder til frekvenser eller numre og med hensyn til rådgivning af Kommissionen om enkelthederne i de foranstaltninger, der skal iværksættes i henhold til direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) for at opnå sådanne ensartede vilkår.
- (23) Myndigheden bør især vurdere behovet for en fælles udvælgelsesprocedure på fællesskabsplan for brugsrettigheder, for hvilke der gælder ensartede betingelser, rådgive Kommissionen om, hvilke vilkår og kriterier der skal gælde i relation til en sådan udvælgelsesprocedure, og modtage og bedømme ansøgninger fra virksomheder om tildeling af sådanne brugsrettigheder. Myndigheden bør desuden have til opgave at rådgive Kommissionen vedrørende tilbagekaldelse af sådanne brugsrettigheder i påkommende tilfælde.
- (24) Myndigheden bør fungere som ekspertisecenter på europæisk plan i spørgsmål om net- og informationssikkerhed og give vejledning og råd til Europa-Parlamentet, Kommissionen eller kompetente organer udpeget af medlemsstaterne. Kommunikationsnets og informationssystemers sikkerhed og modstandsdygtighed er fortsat af største betydning for samfundet og et centralt element i EU-regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Der er risiko for, at det indre marked ikke kan fungere efter hensigten, hvis de sikkerhedsrelaterede bestemmelser i rammedirektivet og særdirektiverne ikke anvendes ensartet. Myndighedens mulighed for at yde teknisk rådgivning på anmodning af Kommissionen og medlemsstaterne vil kunne fremme en mere konsekvent anvendelse af disse direktiver på nationalt plan.
- (25) Udbydere af elektronisk kommunikation kan pålægges at betale administrationsgebyrer for forvaltningen af tilladelsessystemet og tildelingen af brugsrettigheder. Foruden administrationsgebyrerne kan der pålægges en afgift for brugen af frekvenser og numre. For at mindske den administrative byrde for virksomhederne bør det i forbindelse med anvendelse af en fælles udvælgelsesprocedure være myndigheden, der opkræver administrationsgebyrer og brugsafgifter og efterfølgende fordeler dem mellem medlemsstaterne.
- (26) Hvis der opstår tvister mellem virksomheder på tværs af landegrænserne vedrørende rettigheder eller forpligtelser i henhold til regelsættet for elektronisk kommunikation, bør myndigheden kunne undersøge baggrunden for tvisten og rådgive de berørte nationale tilsynsmyndigheder om, hvilke foranstaltninger den anser det for mest

hensigtsmæssigt for dem at træffe for at løse tvisten i overensstemmelse med regelsættet.

- (27) Myndigheden bør bidrage til udviklingen af bedste reguleringspraksis og konsistens i anvendelsen af regelsættet for sektoren for elektronisk kommunikation ved at fremme udveksling af information mellem nationale myndigheder og stille relevant information til rådighed for offentligheden i en let tilgængelig form. Myndigheden bør desuden have mulighed for at behandle økonomiske og tekniske spørgsmål og have adgang til de seneste ajourførte oplysninger, der foreligger, for at kunne reagere på de økonomiske og tekniske udfordringer, der er forbundet med informationssamfundet under udvikling, f.eks. på områder som net- og informationssikkerhed og udstyr til identificering af radiofrekvenser.
- (28) Myndigheden bør for at kunne udføre de opgaver, der er fastsat i denne forordning, og skaffe sig øget viden om problemstillingerne på området for elektronisk kommunikation, herunder eksisterende og nye risici på området for net- og informationssikkerhed, være i stand til at analysere igangværende og forventede udviklinger. Til det formål kan myndigheden indsamle relevant information, især om brud på sikkerhed og integritet af væsentlig betydning for driften af net eller tjenester, der udbydes af nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 13a, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), samt via spørgeskemaer.
- (29) Myndigheden bør i sin egenskab af center for formidling og udveksling af information om spørgsmål vedrørende reguleringen af elektroniske kommunikationstjenester i hele Fællesskabet og med det formål at fremme åbenhed og mindske de administrative byrder for udbydere og brugere af disse tjenester føre og give adgang til et register med oplysninger om brugen af frekvenser inden for Fællesskabet, baseret på standardiseret information, som medlemsstater regelmæssigt fremsender. For at skabe større åbenhed om detailpriserne for at foretage og modtage regulerede roamingopkald inden for Fællesskabet og gøre det lettere for roamingkunder at træffe beslutninger om benyttelse af deres mobiltelefoner i udlandet bør myndigheden sikre, at interesserede parter har adgang til ajourførte oplysninger om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF²⁹, og hvert år offentliggøre resultaterne af sit tilsyn på dette felt.
- (30) Myndigheden bør også kunne lade foretage undersøgelser, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, men bør samtidig sikre, at de forbindelser, den har etableret med Kommissionen og medlemsstaterne, forhindrer dobbeltarbejde.
- (31) Kommissionen bør kunne anmode myndigheden om at påtage sig eventuelle andre specifikke opgaver, der ligger inden for myndighedens kompetenceområde, og som anses for at kunne bidrage til opfyldelsen af formålet med EU-regelsættet for elektronisk kommunikation.
- (32) Myndigheden bør have en struktur, der er egnet til de opgaver, den skal udføre. Erfaringer med tilsvarende fællesskabsmyndigheder giver visse retningslinjer i så henseende, men strukturen bør tilpasses fællesskabssystemets særlige behov i relation

²⁹ EUT L 171 af 29.6.2007, s. 32.

til regulering af elektronisk kommunikation. Det er især vigtigt, at der tages fuldt hensyn til de nationale tilsynsmyndigheders specifikke rolle og uafhængighed.

- (33) Myndigheden bør have de fornødne beføjelser til at varetage de reguleringsmæssige funktioner effektivt og frem for alt uafhængigt. Til afspejling af forholdene på nationalt plan bør repræsentantskabet derfor handle uafhængigt af alle markedsinteresser og ikke søge eller modtage instrukser fra nogen regering eller anden offentlig eller privat enhed.
- (34) Myndigheden vil kun kunne fungere effektivt, hvis dens direktør udnævnes på grundlag af sine kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige evner samt relevant viden og erfaring om elektroniske kommunikationsnet, -tjenester og -markeder, og vedkommende udfører sine opgaver i fuld uafhængighed og med den fornødne smidighed i tilrettelæggelsen af myndighedens interne forretningsgang. Direktøren bør sikre, at myndighedens opgaver udføres effektivt og uafhængigt.
- (35) For at sikre, at myndighedens opgaver udføres effektivt, bør direktøren have de fornødne beføjelser til at vedtage alle udtalelser med repræsentantskabets godkendelse og påse, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastsat til dette formål.
- (36) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens beslutninger, har adgang til de nødvendige retsmidler. Der bør etableres en hensigtsmæssig klageadgang, således at myndighedens beslutninger kan påklages for et særligt klagenævn, hvis afgørelser igen kan indbringes for Domstolen.
- (37) Myndigheden bør ud over sine grundlæggende principper om uafhængighed og åbenhed være en organisation, der er åben for kontakter med industrien, forbrugerne og andre interesserede parter. Myndigheden bør styrke samarbejdet mellem forskellige aktører, der beskæftiger sig med net- og informationssikkerhed, ved bl.a. regelmæssigt at holde samråd med industrien, forskningscentre og andre interesserede parter og ved at etablere et net af kontakter for fællesskabsorganer, organer i den offentlige sektor, der er udpeget af medlemsstaterne, samt organer i den private sektor og forbrugerorganer.
- (38) Myndighedens procedurer bør derfor sikre, at den har adgang til specialiseret ekspertise og erfaring i sektoren for elektronisk kommunikation, især på teknisk komplekse områder i hurtig udvikling såsom net- og informationssikkerhed.
- (39) For at sikre, at myndigheden i udførelsen af sine opgaver vedrørende net- og informationssikkerhed baserer sig på den nødvendige ekspertise og erfaring, bør der udnævnes en chef for netsikkerhed. Der bør nedsættes en stående gruppe af interessenter, der kan rådgive chefen for netsikkerhed, tilskynde til udveksling af erfaringer og bedste praksis i disse spørgsmål og føre en løbende dialog med den private sektor, forbrugerorganisationer og andre interesserede parter.
- (40) For at garantere myndighedens fulde autonomi og uafhængighed bør den have et selvstændigt budget. Fællesskabets budgetprocedure er fortsat gældende for alle tilskud, der konteres Den Europæiske Unions almindelige budget. Desuden bør Revisionsretten revidere myndighedens regnskab i overensstemmelse med artikel 91 i Kommissionen forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om

rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget³⁰.

- (41) Myndigheden bør høre interesserede parter på de områder, hvor det er relevant, og give dem lejlighed til inden for en rimelig frist at fremsætte bemærkninger til udkast til foranstaltninger.
- (42) Kommissionen bør kunne pålægge virksomheder økonomiske sanktioner, hvis de ikke leverer de oplysninger, som er nødvendige for, at myndigheden kan udføre sine opgaver effektivt. Medlemsstaterne bør desuden sikre sig, at de har det fornødne retsgrundlag til at kunne iværksætte sanktioner, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, over for virksomheder for manglende opfyldelse af de forpligtelser, der følger af denne forordning.
- (43) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde i forfølgelsen af sine mål og udførelsen af sine opgaver især overholde de for fællesskabsinstitutioner gældende bestemmelser om behandling af følsomme dokumenter. Der bør i givet fald sikres en sammenhængende og sikker udveksling af informationer inden for rammerne af denne forordning.
- (44) Myndigheden bør anvende de relevante regler om aktindsigt i dokumenter, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter³¹, og reglerne om beskyttelse af persondata, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger³².
- (45) Tredjelandes deltagelse i myndighedens arbejde bør være mulig i henhold til passende aftaler, der indgås med Fællesskabet.
- (46) Der bør sikres en gnidningsløs overgang for de igangværende aktiviteter hos ENISA, som hører under myndighedens kompetenceområde.
- (47) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen³³.
- (48) Der bør gives Kommissionen beføjelse til at tilpasse de i bilaget til denne forordning anførte oplysninger til den tekniske og markedsmæssige udvikling. Eftersom de pågældende foranstaltninger er af generel karakter og tager sigte på at ændre mindre væsentlige elementer i denne forordning, skal de tilpasses i overensstemmelse med forskriftsproceduren med den i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF foreskrevne kontrol.

³⁰ EFT L 357 af 31.12.2002, s.72.

³¹ EFT L 145 af 31.5.2001, s.43.

³² EFT L 8 af 12.1.2001, s.1.

³³ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s.11).

- (49) Eftersom målet for den foreslåede foranstaltning, nemlig et mere velfungerende indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og udvikling af tværeuropæisk elektronisk kommunikation, ikke kan realiseres tilfredsstillende af medlemsstaterne i betragtning af denne forordnings paneuropæiske anvendelsesområde og derfor bedre kan realiseres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet i henhold til subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5 vedtage foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i samme artikel er denne forordning ikke mere vidtrækkende end nødvendigt for realiseringen af disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

INDHOLD, ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG OPGAVER

Artikel 1

Indhold og anvendelsesområde

1. Der oprettes en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation med de i denne forordning fastsatte ansvarsområder.
2. Myndigheden handler inden for rammedirektivets og særdirektivernes anvendelsesområde og gør brug af ekspertisen hos de nationale tilsynsmyndigheder. Den bidrager til at gøre det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester mere velfungerende, især med henblik på udvikling af tværeuropæisk elektronisk kommunikation og et højt og effektivt niveau for net- og informationssikkerhed, gennem udførelse af de opgaver, der er nævnt i kapitel II og III.
3. Myndigheden udfører sine opgaver i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen inden for et europæisk system for regulering af elektronisk kommunikation.
4. Myndigheden forfølger i alle sine aktiviteter og især ved udarbejdelsen af sine udtalelser de samme mål, som er opstillet for de nationale tilsynsmyndigheder i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
5. Myndighedens mål og opgaver ændrer ikke ved de beføjelser hos medlemsstaterne vedrørende net- og informationssikkerhed, der ligger uden for EF-traktatens anvendelsesområde, særlig dem, der er omfattet af afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union. Myndighedens opgaver berører under ingen omstændigheder aktiviteter vedrørende den offentlige sikkerhed, forsvar, statens virksomhed på det strafferetlige område og statens sikkerhed, herunder statens økonomiske velfærd, når spørgsmålene vedrører statens sikkerhed.

Artikel 2 Definitioner

Definitionerne i artikel 2 i direktiv 2002/21/EF, artikel 2 i direktiv 2002/19/EF, artikel 2 i direktiv 2002/20/EF, artikel 2 i direktiv 2002/22/EF, artikel 2 i direktiv 2002/58/EF og artikel 2 i beslutning 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen) finder anvendelse i relation til denne forordning.

Artikel 3 Myndighedens generelle opgaver

Myndigheden varetager sine opgaver i henhold til denne forordning ved at:

- (a) afgive udtalelser på anmodning af Kommissionen eller på eget initiativ og være Kommissionen behjælpelig med yderligere teknisk bistand i alle spørgsmål vedrørende elektronisk kommunikation
- (b) bistå Fællesskabet, dets medlemsstater og de nationale tilsynsmyndigheder i relationer, drøftelser og udvekslinger med tredjeparter
- (c) yde rådgivning til markedsaktører og nationale tilsynsmyndigheder i reguleringsanliggender
- (d) udveksle, videreformidle og indsamle information og gennemføre undersøgelser på områder af relevans for dens virke
- (e) yde rådgivning og bistand til Kommissionen og kompetente organer udpeget af en medlemsstat i alle spørgsmål vedrørende net- og informationssikkerhed, der hører under dens kompetenceområde
- (f) træffe individuelle beslutninger vedrørende tildeling af brugsrettigheder til numre fra det europæiske telefonnummereringsområde (ETNS)
- (g) bistå Kommissionen med udvælgelsen af virksomheder, der skal tildeles brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre
- (h) opkræve og fordele afgifter for brugsrettigheder til frekvenser og numre
- (i) rette henstillinger til de nationale tilsynsmyndigheder vedrørende tvister mellem parter i flere medlemsstater og spørgsmål om e-tilgængelighed.

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER VEDRØRENDE STYRKELSE AF DET INDRE MARKED

Artikel 4

Myndighedens ansvarsområder vedrørende anvendelsen af regelsættet

1. På anmodning af Kommissionen afgiver myndigheden udtalelser om alle spørgsmål vedrørende elektronisk kommunikation.
2. Myndigheden bidrager især til at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne i rammedirektivet og særdirektiverne ved at bistå Kommissionen ved forberedelsen af henstillinger eller beslutninger, der skal vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 19 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
3. De i stk. 1 omhandlede spørgsmål omfatter:
 - (a) udkast til nationale tilsynsmyndigheders foranstaltninger vedrørende markedsafgrænsning, udpegelse af virksomheder med en stærk markedsposition og iværksættelse af korrigerende foranstaltninger, som omhandlet i artikel 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
 - (b) offentlige elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters sikkerhed og integritet, herunder spørgsmål i tilknytning til brud på sikkerheden og/eller integriteten, som omhandlet i artikel 13a i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) og artikel 4 i direktiv 2002/58/EF (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)
 - (c) udpegelse af transnationale markeder, som omhandlet i artikel 15 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
 - (d) standardiseringsspørgsmål, som omhandlet i artikel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
 - (e) analyser af specifikke nationale markeder, som omhandlet i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
 - (f) transparens og offentliggørelse af oplysninger for slutbrugere, som omhandlet i artikel 21 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet)
 - (g) tjenestekvalitet, som omhandlet i artikel 22 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet)
 - (h) effektiv implementering af alarmnummeret "112", som omhandlet i artikel 26 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet)

- (i) nummereringsforhold, som omhandlet i artikel 10 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) og adgang til numre og tjenester i Fællesskabet, som omhandlet i artikel 28 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)
- (j) nummerportabilitet, som omhandlet i artikel 30 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)
- (k) forbedring af handicappede slutbrugeres adgang til elektroniske kommunikationstjenester og udstyr, som omhandlet i artikel 33 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)
- (l) foranstaltninger, der iværksættes af nationale tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 5 og artikel 8, stk. 3, i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)
- (m) transparens i forbindelse med ubundet adgang til abonnentledninger, som omhandlet i artikel 9 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)
- (n) adgangsstyring til digitale radio- og tv-tjenester, som omhandlet i artikel 6 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og interoperabilitet mellem digitale interaktive tv-tjenester, som omhandlet i artikel 18 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)
- (o) spørgsmål vedrørende radiofrekvenser, som omhandlet i artikel 4 og 6 i beslutning 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen)
- (p) følgende spørgsmål, som omhandlet i artikel 6a og 6b i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet):
 - i) ensartede vilkår for brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre
 - ii) ændring eller tilbagekaldelse af brugsrettigheder tildelt på et samordnet eller harmoniseret grundlag
 - iii) udvælgelse af virksomheder, der vil kunne tildeles individuelle brugsrettigheder til frekvenser eller numre til tjenester med tværeuropæisk potentiale.

4. Herudover udfører myndigheden de i artikel 5-23 omhandlede specifikke opgaver.

Artikel 5

Høring af myndigheden om afgrænsning og analyse af nationale markeder og om korrigerende foranstaltninger

1. Kommissionen underretter myndigheden, når den handler i henhold til artikel 7, stk. 4 og 8, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
2. Myndigheden afgiver udtalelse til Kommissionen om det pågældende udkast til foranstaltning inden fire uger efter at modtaget underretningen. Udtalelsen omfatter

en detaljeret og objektiv analyse af, om udkastet til foranstaltning udgør en hindring for det indre marked, og af dets forenelighed med EU-retten, særlig de i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) omhandlede mål. Myndigheden meddeler i givet fald, hvilke ændringer der bør foretages i udkastet til foranstaltning for at sikre, at disse mål opfyldes så effektivt som muligt.

3. Myndigheden giver på anmodning Kommissionen alle disponible oplysninger med henblik på udførelsen af de i stk. 2 omhandlede opgaver.

Artikel 6

Myndighedens gennemgang af nationale markeder

1. Hvis myndigheden får en anmodning fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 7, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) om at analysere et bestemt relevant marked i en medlemsstat, afgiver den en udtalelse og giver Kommissionen de nødvendige oplysninger, herunder resultaterne af den offentlige høring og markedsanalysen. Finder myndigheden, at konkurrencen på det pågældende marked ikke er effektiv, skal dens udtalelse omfatte et udkast til foranstaltning, udarbejdet efter afholdelse af en offentlig høring, med angivelse af den eller de virksomheder, den anser for at have en stærk position på det pågældende marked, og de relevante forpligtelser, virksomheden eller virksomhederne bør pålægges.
2. Myndigheden kan i givet fald høre relevante nationale konkurrencemyndigheder, før den afgiver udtalelse til Kommissionen.
3. Myndigheden giver på anmodning Kommissionen alle disponible oplysninger med henblik på udførelsen af de i stk. 1 omhandlede opgaver.

Artikel 7

Afgrænsning og analyse af transnationale markeder

1. Myndigheden afgiver på anmodning udtalelse til Kommissionen om den korrekte afgrænsning af transnationale markeder.
2. Hvis Kommissionen har udpeget et transnationalt marked i henhold til artikel 15, stk. 4, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), foretager myndigheden en markedsanalyse i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 16, stk. 5, i samme direktiv og afgiver udtalelse herom til Kommissionen.
3. Hvis myndigheden konkluderer, at der ikke er effektiv konkurrence på det relevante transnationale marked, omfatter udtalelsen til Kommissionen et udkast til foranstaltning med angivelse af den eller de virksomheder, den anser for at have en stærk position på det pågældende marked, og de relevante forpligtelser, virksomheden eller virksomhederne bør pålægges.
4. Før myndigheden afgiver udtalelse i henhold til stk. 1 eller 3, hører den de nationale tilsynsmyndigheder og konkurrencemyndigheder og gennemfører en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 42.

5. Myndigheden giver på anmodning Kommissionen alle disponible oplysninger med henblik på udførelsen af de i stk. 1-4 omhandlede opgaver.

Artikel 8

Harmonisering af nummereringsforhold og nummerportabilitet

1. Myndigheden kan træffe beslutninger vedrørende tildeling af brugsrettigheder til numre fra det europæiske telefonnummereringsområde (ETNS) i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Den er desuden ansvarlig for forvaltningen og udviklingen af det europæiske telefonnummereringsområde (ETNS) på vegne af de medlemsstater, der har fået tildelt præfikset "3883".
2. Myndigheden udfører opgaver i tilknytning til forvaltningen og styringen af harmoniserede nummerserier i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).
3. Myndigheden arbejder sammen med de nationale tilsynsmyndigheder om spørgsmål vedrørende svig og misbrug af nummerressourcer inden for Fællesskabet, særlig i forbindelse med tjenester på tværs af landegrænserne. Den kan afgive udtalelse om, hvilke foranstaltninger der kan træffes på fællesskabsplan eller nationalt plan over for svig og misbrug og andre problemer for forbrugerne i relation til nummereringsforhold.
4. Myndigheden afgiver på anmodning af Kommissionen udtalelse om anvendelsesområdet og de tekniske parametre for forpligtelser vedrørende medflytning af numre eller abonnementsidentifikatorer og dertil knyttet information mellem net og det hensigtsmæssige i at udvide sådanne forpligtelser på fællesskabsplan.

Artikel 9

Implementering af det europæiske alarmnummer "112"

1. Myndigheden foretager en årlig gennemgang af de foranstaltninger, medlemsstaterne har iværksat for at oplyse borgerne om eksistensen og brugen af det fælles europæiske alarmnummer "112", baseret på de oplysninger, den modtager i medfør af artikel 26, stk. 4, i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet). Resultaterne af denne gennemgang medtages i den i artikel 21, stk. 2, omhandlede årsrapport.
2. Myndigheden afgiver på anmodning af Kommissionen udtalelse om tekniske spørgsmål i tilknytning til implementeringen af det europæiske alarmnummer "112" i overensstemmelse med artikel 26 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet).
3. Før myndigheden afgiver udtalelse, hører den de relevante nationale myndigheder og afholder en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 42.

Artikel 10
Rådgivning om spørgsmål vedrørende radiofrekvenser
i relation til elektronisk kommunikation

1. Myndigheden yder på anmodning rådgivning til Kommissionen, gennemfører undersøgelser og foretager vurderinger om især tekniske og økonomiske aspekter ved brugen af radiofrekvenser til elektronisk kommunikation i Fællesskabet.
2. De i stk. 1 omhandlede aktiviteter kan vedrøre spørgsmål i forbindelse med implementeringen af beslutning 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen) og har ingen indvirkning på den i beslutningens artikel 4 fastsatte opgavefordeling.
3. Myndigheden yder på anmodning rådgivning til Kommissionen vedrørende fastsættelse af fælles politiske målsætninger, som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i beslutning 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen), når de hører under sektoren for elektronisk kommunikation.
4. Myndigheden offentliggør en årsrapport om den forventede frekvensudvikling i sektoren for elektronisk kommunikation og om politikker for elektronisk kommunikation og gør her rede for potentielle behov og problemstillinger.

Artikel 11
Harmonisering af vilkår og procedurer for
generelle tilladelser og brugsrettigheder

1. Myndigheden afgiver på anmodning udtalelse til Kommissionen om anvendelsesområdet for og indholdet af de i artikel 6a i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) omhandlede gennemførelsesforanstaltninger. Udtalelsen kan bl.a. omhandle myndighedens vurdering af eventuelle fordele for det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ved gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen vedtager i henhold til artikel 6a i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) og udpegelsen af tjenester med tværeuropæisk potentiale, som kunne have fordel af disse foranstaltninger.
2. Hvis en udtalelse, myndigheden har afgivet i henhold til stk. 1, vedrører indførelse af en fælles udvælgelsesprocedure for brugsrettigheder, der er omfattet af artikel 6b i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), skal den pågældende udtalelse især:
 - (a) udpege de elektroniske kommunikationstjenester, som lettere vil kunne udbydes som tjenester på tværs af landegrænserne inden for Fællesskabet med brug af frekvenser eller numre, hvortil rettighederne er tildelt ved en fælles procedure og i henhold til et fælles sæt betingelser
 - (b) udpege de numre eller nummerserier, der vil kunne benyttes til sådanne tjenester
 - (c) vurdere omfanget af eksisterende og potentielle behov inden for Fællesskabet for sådanne tjenester, og

- (d) fastsætte eventuelle begrænsninger, den måtte finde hensigtsmæssige, for antallet af brugsrettigheder, der kan tildeles efter den fælles procedure, samt de procedurer, der skal følges ved udvælgelsen af de virksomheder, der skal tildeles disse rettigheder, i givet fald under behørig hensyntagen til de i artikel 7 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) fastsatte principper.
3. Hvis Kommissionen anmoder derom, uddyber eller supplerer myndigheden en udtalelse afgivet i henhold til stk. 1 inden for den i anmodningen anførte frist.

Artikel 12

Indstilling med henblik på udvælgelse af virksomheder

1. Myndigheden vil i overensstemmelse med artikel 6b i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet):
- (a) modtage og behandle ansøgninger fra virksomheder om brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre og opkræve de administrationsgebyrer og afgifter, det pålægges virksomhederne at betale i henhold til en fælles udvælgelsesprocedure
 - (b) forestå den fælles udvælgelsesprocedure og indstille den eller de virksomheder, der skal tildeles individuelle brugsrettigheder i henhold til disse bestemmelser
 - (c) forelægge Kommissionen en rapport med en detaljeret redegørelse for de indkomne ansøgninger, myndighedens bedømmelse af disse ansøgninger og dens indstilling af den eller de virksomheder, der bedømmes som de bedst egnede kandidater til tildeling af individuelle brugsrettigheder, og med en begrundelse for valget med henvisning til de udvælgelseskriterier, der er fastsat i den relevante gennemførelsesforanstaltning.

Artikel 13

Tilbagekaldelse af brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre, som er tildelt i henhold til fælles procedurer

Myndigheden afgiver på anmodning udtalelse til Kommissionen om tilbagekaldelse af brugsrettigheder, der er tildelt i henhold til de i artikel 6b i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) fastsatte fælles procedurer.

Det fremgår af denne udtalelse, om der har været alvorlige og gentagne overtrædelser af de betingelser, der er knyttet til brugsrettighederne.

Artikel 14

Net- og informationssikkerhed

Ud over de i artikel 4, stk. 3, litra b), og artikel 19, stk. 4 og 5, nævnte opgaver bidrager myndigheden til udviklingen af en net- og informationssikkerhedskultur ved især at:

- (a) fremme samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne om udviklingen af fælles metoder til at forhindre, afhjælpe og reagere på problemer vedrørende net- og informationssikkerhed
- (b) rådgive Kommissionen om forskning på området for net- og informationssikkerhed og om effektiv anvendelse af teknologier til risikoforebyggelse samt fremme aktiviteter vedrørende risikovurdering, interoperable løsninger til risikostyring og undersøgelser af løsninger til forebyggelsesstyring i offentlige og private organisationer, og
- (c) bidrage til Fællesskabets bestræbelser på at etablere et samarbejde med tredjelande og i givet fald internationale organisationer om at fremme en fælles global tilgang til spørgsmål vedrørende net- og informationssikkerhed.

Artikel 15
Eget initiativ

Myndigheden kan på eget initiativ afgive udtalelse til Kommissionen om de i artikel 4, stk. 2, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, og artikel 12, 14, 21 og 22 omhandlede spørgsmål.

KAPITEL III

MYNDIGHEDENS ØVRIGE OPGAVER

Artikel 16
*Opkrævning af administrationsgebyrer for
de af myndigheden leverede tjenesteydelser*

1. Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med den i artikel 54, stk. 2, omhandlede procedure og på grundlag af en udtalelse fra myndigheden de administrationsgebyrer, det pålægges virksomhederne at betale for tjenesteydelser leveret af myndigheden. Myndigheden opkræver disse administrationsgebyrer.
2. Administrationsgebyrerne pålægges de enkelte virksomheder efter objektive, gennemsigelige og rimelige kriterier, som minimerer yderligere administrative byrder og dermed forbundne udgifter.
3. De i stk. 1 omhandlede administrationsgebyrer kan dække:
 - (a) myndighedens administrative omkostninger ved forvaltningen af udvælgelsesproceduren, som omhandlet i artikel 12
 - (b) behandlingen af klager, som omhandlet i artikel 34

- (c) myndighedens administrative omkostninger ved forvaltningen af det europæiske telefonnummereringsområde, som omhandlet i artikel 8.

Alle gebyrer angives og betales i euro.

4. Administrationsgebyrernes størrelse fastsættes således, at det sikres, at indtægterne fra disse gebyrer i princippet er tilstrækkelige til at dække de fulde omkostninger ved de leverede tjenesteydelser.
5. Myndigheden offentliggør hvert år en oversigt over sine administrative omkostninger og indtægterne fra gebyrerne. På grundlag af en eventuel difference mellem de samlede indtægter fra gebyrerne og de samlede administrative omkostninger afgiver myndigheden udtalelse til Kommissionen med angivelse af passende justeringer af gebyrerne.

Artikel 17

Optrævning og fordeling af afgiftsbeløb for brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre og af administrationsgebyrer i forbindelse med en fælles udvælgelsesprocedure

1. Når det med hjemmel i artikel 6b i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) pålægges virksomheder at betale afgifter for brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre, der er tildelt i henhold til en fælles udvælgelsesprocedure, er myndigheden ansvarlig for opkrævning og fordeling af sådanne afgiftsbeløb.

Når afgifterne er betalt til myndigheden, fordeles myndigheden beløbene mellem de relevante medlemsstater og myndigheden selv inden for den frist og i det forhold, der er fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6b i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).

Hvis Kommissionen ikke har fastsat en frist og et fordelingsforhold, fordeles beløbene på grundlag af det befolkningsunderlag, der var påkrævet i hver medlemsstat for at få tildelt brugsrettigheder det seneste hele år forud for udvælgelsesprocedurens iværksættelse.

2. Myndigheden er ansvarlig for opkrævning og fordeling af de afgifter, der efter en fælles udvælgelsesprocedure for brugsrettigheder til frekvenser eller numre pålægges de udvalgte virksomheder for at dække nationale tilsynsmyndigheders administrative omkostninger ved kontrollen med overholdelsen af de fælles betingelser.

Når myndigheden har modtaget de i første afsnit omhandlede administrationsafgifter, fordeles de af myndigheden mellem de relevante nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med de af de nationale tilsynsmyndigheder oplyste værdier.

Artikel 18

Twister mellem parter i forskellige medlemsstater

1. Hvis myndigheden modtager en anmodning fra en national tilsynsmyndighed i henhold til artikel 21 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) om en henstilling vedrørende bilæggelse af en tvist, underretter den alle parter i tvisten og alle berørte nationale tilsynsmyndigheder.

2. Myndigheden undersøger årsagerne til tvisten og anmoder om de fornødne oplysninger fra parterne i tvisten og de berørte nationale tilsynsmyndigheder.
3. Myndigheden fremsætter sin henstilling senest tre måneder efter at have modtaget anmodningen, medmindre der er tale om ekstraordinære omstændigheder. I henstillingen anføres alle de foranstaltninger, der efter myndighedens opfattelse bør træffes af de berørte nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i rammedirektivet og/eller særdirektiverne.
4. Myndigheden kan afslå at fremsætte en henstilling, hvis den mener, at der findes andre mekanismer, som bedre kan bidrage til en hurtig bilæggelse af tvisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). I så fald underretter den hurtigst muligt parterne og de berørte nationale tilsynsmyndigheder herom.

Er tvisten ikke bilagt efter fire måneder, eller har parterne ikke benyttet sig af en anden mekanisme til bilæggelse af tvisten, handler myndigheden på anmodning af en national tilsynsmyndighed i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

Artikel 19

Udveksling, formidling og indsamling af information

1. Myndigheden fremmer under hensyntagen til Fællesskabets politik for elektronisk kommunikation udveksling af information både mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne, nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen om situationen og udviklingen vedrørende elektroniske kommunikationsnet- og tjenester, herunder net- og informationssikkerhed.
2. Myndigheden støtter informationsudvekslingen og fremmer bedste reguleringspraksis og teknisk udvikling inden for og uden for Fællesskabet ved bl.a. at:
 - (a) forestå indsamling, behandling og offentliggørelse af information om tekniske karakteristika, kvalitet og prissætning af elektroniske kommunikationstjenester samt om markeder for elektronisk kommunikation i Fællesskabet
 - (b) bestille og selv gennemføre undersøgelser om elektroniske kommunikationsnet- og tjenester og regulering og beskyttelse af disse
 - (c) organisere og fremme uddannelse i alle emner vedrørende elektronisk kommunikation.
3. Myndigheden stiller sådan information til rådighed for offentligheden i en let tilgængelig form.
4. Myndigheden indsamler relevant information, bl.a. i henhold til artikel 13a i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), for at kunne analysere aktuelle og nye risici. Myndigheden analyserer især på europæisk plan risici, som vil kunne påvirke dels de elektroniske kommunikationsnets modstandsdygtighed og tilgængelighed, dels autenciteten, integriteten og den fortrolige behandling af den information, disse net

transmitterer og giver adgang til, og formidler analyseresultaterne til medlemsstaterne og Kommissionen.

5. Myndigheden bidrager til oplysningsindsatsen og medvirker til at sikre hurtig adgang til objektiv og fyldestgørende information til alle brugere, især om spørgsmål vedrørende net- og informationssikkerhed, ved bl.a. at fremme udveksling af eksisterende bedste praksis, herunder metoder til at advare brugere i tilfælde af sikkerhedsbrud, og at tilstræbe synergi mellem initiativer i den offentlige og den private sektor.

Artikel 20

Forvaltning af frekvensinformationsregistret og mobilroamingdatabasen

1. For at sikre ensartet adgang til oplysninger om brugen af radiofrekvenser i Fællesskabet oprettes der et offentligt tilgængeligt register i form af et fælles kontaktpunkt for formidling af information om brugen af frekvenser i hver medlemsstat. Medlemsstaterne leverer regelmæssigt på anmodning af myndigheden oplysninger om brugen af frekvenser. Myndigheden er ansvarlig for registrets forvaltning og dets tilgængelighed for offentligheden. Registret indeholder de i bilaget til denne forordning anførte oplysninger samt andre oplysninger, som myndigheden måtte finde relevante. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesbestemmelser for at tilpasse bilaget til den tekniske og markedsmæssige udvikling. Foranstaltninger, der har til formål at ændre mindre væsentlige elementer i denne forordning, vedtages i henhold til den i artikel 54, stk. 3, omhandlede procedure.
2. Myndigheden er ansvarlig for forvaltningen af og offentlighedens adgang til en database om prissætning af telefoni- og datatjenester for mobilkunder ved roaming inden for Fællesskabet, herunder i givet fald de specifikke omkostninger ved foretagne og modtagne roamingopkald i regioner i Fællesskabets yderste periferi. Myndigheden overvåger udviklingen i disse priser og offentliggør en årsrapport herom.

Artikel 21

Overvågning af og rapportering om sektoren for elektronisk kommunikation

1. Myndigheden overvåger udviklingen på markedet for elektronisk kommunikation, især detailpriserne på de af forbrugerne hyppigst benyttede produkter og tjenester.
2. Myndigheden offentliggør en årsrapport om udviklingen i sektoren for elektronisk kommunikation, som også omfatter forbrugeranliggender, og redegør heri for de tilbageværende hindringer for den fulde gennemførelse af det indre marked for elektronisk kommunikation. Rapporten omfatter også en oversigt over og analyse af de oplysninger om nationale klageprocedurer, medlemsstaterne har givet i henhold til artikel 4, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), og en redegørelse for, i hvilket omfang de i artikel 34 i direktiv 200/22/EF (forsyningspligt-direktivet) omhandlede udenretslige procedurer til bilæggelse af tvister anvendes i medlemsstaterne.

3. Myndigheden kan i forbindelse med rapportens offentliggørelse afgive udtalelse til Kommissionen om de foranstaltninger, der kan træffes for at løse de problemer, der måtte være konstateret ved vurderingen af de stk. 1 nævnte spørgsmål.
4. Myndigheden offentliggør med regelmæssige mellemrum en rapport om interoperabiliteten mellem digitale interaktive tv-tjenester, som omhandlet i artikel 18 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Artikel 22
Elektronisk tilgængelighed

1. På anmodning af Kommissionen rådgiver myndigheden Kommissionen og medlemsstaterne om forbedring af elektroniske tjenesters og terminaludstyrs interoperabilitet, tilgængelighed og brug, især for så vidt angår interoperabilitet på tværs af landegrænser. Den nedsætter en gruppe bestående af repræsentanter for medlemsstater, sammenslutninger af virksomheder i industrien for elektronisk kommunikation, sammenslutninger af slutbrugere og sammenslutninger, der repræsenterer handicappede slutbrugere. Gruppen drøfter også handicappedes og ældre slutbrugeres særlige behov.
2. Myndigheden offentliggør på grundlag af de oplysninger, den har modtaget fra medlemsstaterne i medfør af artikel 33, stk. 3, i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) en årsrapport om de foranstaltninger, der er iværksat for at forbedre elektroniske kommunikationstjenesters og -udstyrs tilgængelighed for handicappede slutbrugere. I rapporten gøres der rede for, hvilke foranstaltninger der kan iværksættes på fællesskabsplan eller nationalt for at forbedre tilgængeligheden. Myndigheden kan i givet fald fremsætte anbefalinger til foranstaltninger, der kan iværksættes nationalt.

Artikel 23
Andre opgaver

Myndigheden kan på anmodning af Kommissionen påtage sig andre specifikke opgaver.

KAPITEL IV

MYNDIGHEDENS ORGANISATION

Artikel 24
Myndighedens organer

Myndigheden omfatter:

- (a) en bestyrelse
- (b) et repræsentantskab

- (c) en direktør
- (d) en chef for netsikkerhed
- (e) en stående gruppe af interessenter
- (f) et klagenevæn.

Artikel 25
Bestyrelsen

1. Bestyrelsen består af tolv medlemmer. Seks medlemmer udpeges af Kommissionen, og seks af Rådet. Bestyrelsesmedlemmerne udpeges på en sådan måde, at de højeste standarder for kompetence og uafhængighed samt en bred vifte af relevant sagkundskab er sikret. Bestyrelsesmedlemmernes mandatperiode er fem år og kan fornyes én gang.
2. Bestyrelsen vælger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer. Næstformanden erstatter formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv. Formandens og næstformandens mandatperiode er to og et halvt år og kan fornyes. Formandens og næstformandens mandatperiode udløber under alle omstændigheder, når deres medlemskab af bestyrelsen ophører.
3. Bestyrelsens formand indkalder til bestyrelsesmøder. Myndighedens direktør deltager i drøftelserne, medmindre bestyrelsen beslutter andet. Der afholdes ordinære bestyrelsesmøder mindst to gange om året. Bestyrelsen mødes desuden på initiativ af formanden eller på anmodning af Kommissionen eller af mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne. Bestyrelsen kan indbyde personer med potentielt relevante synspunkter til at overvære bestyrelsesmøderne som observatør. Bestyrelsesmedlemmerne kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere og eksperter. Bestyrelsens sekretariatsfunktioner varetages af myndigheden.
4. Bestyrelsen vedtager sine beslutninger med et flertal på to tredjedele af de tilstedeværende medlemmer.
5. Hvert medlem har én stemme. De nærmere afstemningsregler, særlig reglerne for, hvornår et medlem kan handle på vegne af et andet medlem, samt i givet fald også reglerne for, hvornår bestyrelsen er beslutningsdygtig, fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 26
Bestyrelsens opgaver

1. Bestyrelsen udnævner direktøren efter samråd med repræsentantskabet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2.
2. Bestyrelsen udnævner efter samråd med direktøren en chef for netsikkerhed i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2.

3. Bestyrelsen udpeger medlemmerne af repræsentantskabet i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1.
4. Bestyrelsen udpeger medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1.
5. Senest den 30. september hvert år vedtager bestyrelsen efter samråd med Kommissionen og efter repræsentantskabets godkendelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 3, myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure.
6. Bestyrelsen udøver sine budgetmæssige beføjelser i overensstemmelse med artikel 36, 37 og 38.
7. Efter samråd med Kommissionen træffer bestyrelsen beslutning om, hvorvidt den skal acceptere testamentariske gaver, donationer eller tilskud fra andre fællesskabskilder.
8. Bestyrelsen udøver disciplinær myndighed over direktøren og chefen for netsikkerhed.
9. Bestyrelsen fastlægger om nødvendigt myndighedens personalepolitik i henhold til artikel 49, stk. 2.
10. Bestyrelsen vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 47.
11. Bestyrelsen vedtager årsrapporten om myndighedens virksomhed og fremsender den senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Revisionsretten. Rapporten omfatter som foreskrevet i artikel 28, stk. 4, en af repræsentantskabet godkendt særlig afdeling om myndighedens reguleringsvirksomhed det pågældende år.
12. Bestyrelsen vedtager selv sin forretningsorden.
13. Bestyrelsen afgiver udtalelse til Kommissionen om de administrationsgebyrer, myndigheden kan opkræve af virksomheder i forbindelse med udførelsen af de i artikel 16 omhandlede opgaver.

Artikel 27
Repræsentantskabet

1. Repræsentantskabet består af ét medlem per medlemsstat, som er den øverste chef for den uafhængige nationale tilsynsmyndighed med ansvar for den løbende anvendelse af regelsættet i medlemsstaten, samt direktøren og en repræsentant for Kommissionen uden stemmeret. De nationale tilsynsmyndigheder udpeger en suppleant per medlemsstat.
2. Direktøren er formand for repræsentantskabet.

3. Repræsentantskabet vælger en næstformand blandt sine medlemmer. Næstformanden erstatter formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv. Næstformandens mandatperiode er to og et halvt år og kan fornyes. Næstformandens mandatperiode udløber under alle omstændigheder, når hans medlemskab af repræsentantskabet ophører.
4. Repræsentantskabet træffer beslutning med simpelt flertal blandt medlemmerne. Hvert medlem eller suppleant bortset fra direktøren og Kommissionens repræsentant har én stemme.
5. Repræsentantskabet vedtager selv sin forretningsorden.
6. Repræsentantskabet handler uafhængigt i udførelsen af de opgaver, der pålægges det ved denne forordning, og må ikke søge eller modtage instrukser fra medlemsstaternes regeringer eller fra offentlige eller private interesser.
7. Repræsentantskabets sekretariatsfunktioner varetages af myndigheden.

Artikel 28 *Repræsentantskabets opgaver*

1. Repræsentantskabet afgiver udtalelse til direktøren inden vedtagelsen af de i artikel 4-23 omhandlede udtalelser, henstillinger og beslutninger inden for dets kompetenceområde. Det bistår desuden direktøren med vejledning vedrørende varetagelsen af dennes opgaver.
2. Repræsentantskabet afgiver udtalelse om den ansøger, der skal udnævnes til direktør i henhold til artikel 26, stk. 1, og artikel 29, stk. 2. Repræsentantskabet vedtager denne udtalelse med et flertal på tre fjerdedele af medlemmerne. Direktøren deltager ikke i udarbejdelsen af eller afstemningen om sådanne udtalelser.
3. Repræsentantskabet godkender i henhold til artikel 26, stk. 5, og artikel 30, stk. 4, og i overensstemmelse med det i henhold til artikel 37 opstillede budgetforslag myndighedens arbejdsprogram for det følgende år.
4. Repræsentantskabet godkender årsrapportens i artikel 26, stk. 11, og artikel 30, stk. 9, omhandlede selvstændige afdeling om myndighedens reguleringsvirksomhed.

Artikel 29 *Direktøren*

1. Myndigheden ledes af en direktør, der handler uafhængigt i udøvelsen af sine funktioner. Når bortses fra Kommissionens, bestyrelsens og repræsentantskabets respektive beføjelser, må direktøren ikke søge eller modtage instrukser fra nogen regering eller noget organ.
2. Direktøren udnævnes af bestyrelsen efter samråd med repræsentantskabet på grundlag af sine præstationer, kvalifikationer og erfaring af relevans for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester fra en liste med mindst to ansøgere, som er indstillet af Kommissionen. Før udnævnelsen kan den ansøger, bestyrelsen har valgt,

opfordres til at fremkomme med en udtalelse til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.

3. Direktørens embedsperiode er fem år. Inden for de sidste ni måneder af denne periode foretager Kommissionen en evaluering. Ved evalueringen vurderer Kommissionen især følgende:
 - (a) direktørens arbejdsindsats
 - (b) myndighedens opgaver og behov de følgende år.
4. Efter samråd med repræsentantskabet kan bestyrelsen efter indstilling fra Kommissionen forlænge direktørens embedsperiode én gang med højst tre år under hensyn til evalueringsrapporten, men kun såfremt det kan begrundes med myndighedens opgaver og behov.

Bestyrelsen underretter Europa-Parlamentet, hvis den har til hensigt at forlænge direktørens embedsperiode. Inden for en måned inden forlængelsen af embedsperioden kan direktøren opfordres til at fremkomme med en udtalelse til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.

Hvis direktørens embedsperiode ikke forlænges, forbliver direktøren i embedet, indtil efterfølgeren er udnævnt.

5. Direktøren kan kun afskediges efter beslutning truffet af bestyrelsen efter samråd med repræsentantskabet. Bestyrelsen træffer en sådan beslutning med et flertal på tre fjerdedele af medlemmerne.
6. Europa-Parlamentet og Rådet kan anmode direktøren om at aflægge beretning om udførelsen af hans opgaver og pligter.

Artikel 30 *Direktørens opgaver*

1. Direktøren repræsenterer myndigheden og er ansvarlig for dens ledelse.
2. Direktøren forbereder bestyrelsens møder. Han deltager uden stemmeret i bestyrelsens møder.
3. Direktøren affatter med repræsentantskabets godkendelse de i artikel 4-23 omhandlede udtalelser, henstillinger og beslutninger.
4. Hvert år udarbejder direktøren et udkast til myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og forelægger det for repræsentantskabet og Kommissionen inden den 30. juni samme år.

Direktøren forelægger inden den 1. september arbejdsprogrammet for bestyrelsen til vedtagelse.

5. Direktøren er under bestyrelsens administrative kontrol ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram, i givet fald efter vejledning fra repræsentantskabet og chefen for netsikkerhed.
6. Direktøren iværksætter de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.
7. Direktøren udarbejder overslag over myndighedens indtægter og udgifter i henhold til artikel 37 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 38.
8. Hvert år udarbejder direktøren udkastet til årsrapport om myndighedens aktiviteter med en særskilt afdeling om myndighedens reguleringsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.
9. Direktøren udøver de i artikel 49, stk. 3, nævnte beføjelser over for myndighedens personale.

Artikel 31 *Chefen for netsikkerhed*

1. Chefen for netsikkerhed er ansvarlig for koordineringen af myndighedens opgaver vedrørende net- og informationssikkerhed. Chefen for netsikkerhed refererer til direktøren. Han udarbejder udkastet til årligt arbejdsprogram for disse aktiviteter.
2. Chefen for netsikkerhed udnævnes af bestyrelsen for en femårig periode på grundlag af sine præstationer, kvalifikationer og erfaring vedrørende net- og informationssikkerhedsspørgsmål fra en liste med mindst to ansøgere, som er indstillet af Kommissionen.
3. Chefen for netsikkerhed kan kun afskediges efter beslutning truffet af bestyrelsen efter samråd med direktøren. Bestyrelsen træffer en sådan beslutning med et flertal på tre fjerdedele af medlemmerne.
4. Bestyrelsen kan efter samråd med direktøren efter indstilling fra Kommissionen forlænge embedsperioden for chefen for netsikkerhed én gang for højst tre år, men kun såfremt det kan begrundes med myndighedens opgaver og behov.

Artikel 32 *Den Stående Gruppe af Interessenter*

1. Chefen for netsikkerhed nedsætter en stående gruppe af interessenter bestående af eksperter, der repræsenterer de relevante interesserede parter fra bl.a. informations- og kommunikationsteknologiindustrien, forbrugergrupper og akademiske eksperter i net- og informationssikkerhed. Chefen for netsikkerhed fastsætter i samråd med direktøren procedurerne for bl.a. antallet medlemmer i den stående gruppe, dens sammensætning og dens virke.

2. Chefen for netsikkerhed er formand for den stående gruppe. Medlemmernes mandatperiode er to og et halvt år. Medlemmerne af den stående gruppe kan ikke være medlemmer af bestyrelsen eller repræsentantskabet.
3. Repræsentanter for Kommissionen kan overvære den stående gruppes møder og deltage i dens arbejde.
4. Den stående gruppe kan rådgive chefen for netsikkerhed vedrørende udførelsen af hans opgaver i medfør af denne forordning, udarbejdelsen af de relevante dele af myndighedens arbejdsprogram samt sikring af kommunikation med interesserede parter om alle spørgsmål i relation til arbejdsprogrammet.

Artikel 33 *Klagenævn*

1. Klagenævnet består af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, der udpeges blandt nuværende og tidligere overordnede embedsmænd hos de nationale tilsynsmyndigheder, konkurrencemyndigheder eller andre nationale institutioner eller fællesskabsinstitutioner, og som har relevant erfaring inden for sektoren for elektronisk kommunikation. Klagenævnet vælger selv sin formand.
2. Klagenævnets medlemmer udpeges efter en indkaldelse af interessetilkendegivelser af bestyrelsen efter indstilling fra Kommissionen og efter samråd med repræsentantskabet.
3. Klagenævnets medlemmers mandatperiode er fem år. Den kan fornyes. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed og er ikke bundet af nogen form for instrukser. De kan ikke udøve andre funktioner hos myndigheden eller i bestyrelsen eller repræsentantskabet. Et medlem af klagenævnet kan ikke afskediges i vedkommendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse, og bestyrelsen efter høring af repræsentantskabet træffer beslutning herom.
4. Medlemmerne af klagenævnet må ikke deltage i behandlingen af en klage, hvis de har en personlig interesse i sagen, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den beslutning, som klagen vedrører.

Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i første afsnit nævnte grunde eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter han klagenævnet herom. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnet med henvisning til en hvilken som helst af de i første afsnit nævnte grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed. Der kan ikke gøres indsigelse med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en klage kan ikke antages til behandling, hvis klageren efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget processuelle skridt.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem beslutning om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 4 omhandlede tilfælde. Med henblik på denne beslutning erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af vedkommendes

suppleant, medmindre suppleanten selv befinder sig i en lignende situation. I så fald udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

Artikel 34

Klager

1. Klagenævnet træffer afgørelse om klager over de af myndigheden truffede beslutninger eller foranstaltninger på de områder, som er omfattet af artikel 8, stk. 1.
2. Klagenævnets afgørelser træffes med kvalificeret flertal på mindst fire ud nævnets seks medlemmer. Klagenævnet træder sammen efter behov.
3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning. Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, udskyde anvendelsen af den påklagede beslutning.
4. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt til myndigheden inden to måneder efter, at beslutningen eller foranstaltningen er meddelt den pågældende virksomhed, eller, hvis dette ikke er sket, inden to måneder efter den dato, hvor myndigheden har offentliggjort sin foranstaltning eller beslutning. Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.
5. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer i det omfang, det finder det nødvendigt, parterne i klagesager til at fremsætte deres bemærkninger til klagenævnets egne eller andre parterers indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.
6. Klagenævnet kan inden for rammerne af denne artikel udøve de beføjelser, der ligger inden for myndighedens kompetence, eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Sidstnævnte er bundet af klagenævnets afgørelse.
7. Klagenævnet vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 35

Indbringelse af sager for Retten i Første Instans og Domstolen

1. Der kan anlægges sag ved Retten i Første Instans eller Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 230 for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en beslutning truffet af myndigheden.
2. Hvis myndigheden undlader at træffe en beslutning, kan der anlægges et passivitetssøgsmål ved Retten i Første Instans eller Domstolen i overensstemmelse med traktatens artikel 232.
3. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Retten i Første Instans eller Domstolen.

KAPITEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 36 Myndighedens budget

1. Myndighedens indtægter udgøres af:
 - (a) gebyrer for de af myndigheden leverede tjenesteydelser
 - (b) en andel af afgifter for brugsrettigheder betalt af ansøgere i henhold til artikel 17
 - (c) et tilskud fra Fællesskabet opført på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (Kommissionens sektion)
 - (d) eventuelle testamentariske gaver, donationer eller andre tilskud, som omhandlet i artikel 26, stk. 7,
 - (e) eventuelle frivillige bidrag fra medlemsstaterne eller deres tilsynsmyndigheder.
2. Udgifterne omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.
3. Indtægter og udgifter skal balancere.
4. Der udarbejdes for hvert regnskabsår, som altid følger kalenderåret, overslag over myndighedens indtægter og udgifter, og overslaget opføres på myndighedens budget.

Artikel 37 Opstilling af budgettet

1. Senest den 15. februar hvert år udarbejder direktøren et foreløbigt budgetforslag, der omfatter driftsudgifterne og det forventede arbejdsprogram for det følgende regnskabsår, og fremsender dette foreløbige budgetforslag til bestyrelsen tillige med en foreløbig stillingsfortegnelse. Hvert år udarbejder bestyrelsen på grundlag af direktørens budgetforslag et overslag over myndighedens indtægter og udgifter i det følgende regnskabsår. Bestyrelsen fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, fremsendes det af direktøren udarbejdede budgetforslag til repræsentantskabet, der kan afgive udtalelse om forslaget.
2. Overslaget fremsendes af Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt "budgetmyndigheden") sammen med det foreløbige forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. På grundlag af overslagene opfører Kommissionen på det foreløbige forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres det almindelige budget i henhold til traktatens artikel 272.
4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse.
5. Myndighedens budget udarbejdes af bestyrelsen. Det bliver endeligt, når De Europæiske Fællesskabers almindelige budget er endeligt vedtaget. Det justeres om fornødent i overensstemmelse hermed.
6. Bestyrelsen underretter omgående budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af myndighedens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Bestyrelsen underretter desuden Kommissionen. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at fremsætte en udtalelse, meddeler den inden to uger efter datoen for underretningen om projektet bestyrelsen, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på bestyrelsens underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.

Artikel 38

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Direktøren varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.
2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer institutionernes og de decentrale organers foreløbige regnskaber i overensstemmelse med artikel 128 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002.
3. Senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører myndighedens foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Revisionsretten. Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret sendes desuden til Europa-Parlamentet og Rådet.
4. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med artikel 129 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 udarbejder direktøren på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.
5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om myndighedens endelige regnskab.

6. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender direktøren dette endelige regnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
7. Det endelige regnskab offentliggøres.
8. Senest den 15. oktober sender direktøren Revisionsretten sit svar på dennes bemærkninger. Han sender desuden en kopi af dette svar til bestyrelsen, Europa-Parlamentet og Kommissionen.
9. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger direktøren i overensstemmelse med artikel 146, stk. 3, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.
10. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

Artikel 39
Finansielle bestemmelser

De for myndigheden gældende finansielle bestemmelser udarbejdes af bestyrelsen efter samråd med Kommissionen. Disse bestemmelser kan kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002, hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 39
Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige handlinger finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)³⁴, ubegrænset anvendelse på myndigheden.
2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)³⁵, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.
3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede gennemførelsesaftaler og -instrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

³⁴ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

³⁵ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 41

Afgivelse af oplysninger til myndigheden

1. Virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, giver alle de oplysninger, herunder regnskabsoplysninger, hvorom myndigheden anmoder for at kunne udføre sine opgaver i henhold til denne forordning. Virksomhederne giver på anmodning omgående disse oplysninger inden for de frister og så detaljeret, som myndigheden forlanger. Myndigheden begrundes anmodningen om oplysninger.
2. Nationale tilsynsmyndigheder giver myndigheden de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver i henhold til denne forordning. Hvis de afgivne oplysninger refererer til oplysninger, der tidligere er afgivet af virksomheder på anmodning af den nationale tilsynsmyndighed, underrettes de pågældende virksomheder herom.

Artikel 42

Høring

Med undtagelse af de tilfælde, der er omfattet af artikel 20 eller 21, hører myndigheden, når den har til hensigt at træffe foranstaltninger med hjemmel i denne forordning, i givet fald interesserede parter og giver dem lejlighed til at fremsætte bemærkninger til udkastet til foranstaltning inden for en rimelig frist. Myndigheden offentliggør resultaterne af høringsproceduren, medmindre der er tale om fortrolige oplysninger.

Artikel 43

Tilsyn, håndhævelse og sanktioner

1. Kommissionen kan pålægge virksomheder sanktioner i form af bøder, hvis de undlader at give de i artikel 41 omhandlede oplysninger. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. De nationale tilsynsmyndigheder er i samarbejde med myndigheden ansvarlige for kontrollen med, om virksomhederne overholder deres forpligtelser i henhold til denne forordning.
3. Hvis der pålægges sanktioner i henhold til denne artikel, offentliggør myndigheden navnene på de pågældende virksomheder og begrundelsen for sanktioner i form af bøder, der er pålagt.
4. Domstolen har fuld prøvelsesret i den i traktatens artikel 229 fastsatte betydning vedrørende endelige afgørelser om pålæggelse af sanktioner i henhold til denne artikel.

Artikel 44
Interesseerklæring

Myndighedens personale, inklusive direktøren, chefen for netsikkerhed og embedsmænd, der er midlertidigt udstationeret af medlemsstaterne, afgiver en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de anfører, at de ikke har nogen direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at påvirke deres uafhængighed. Disse erklæringer afgives skriftligt.

Artikel 45
Åbenhed

1. Myndigheden udfører sine aktiviteter i fuld åbenhed.
2. Myndigheden sikrer, at offentligheden og alle interesserede parter modtager objektiv, korrekt og let tilgængelig information, især i givet fald hvad angår resultaterne af dens arbejde. Den offentliggør også de af direktøren og af de af medlemsstaterne midlertidigt udstationerede embedsmænd afgivne interesseerklæringer samt interesseerklæringer afgivet af eksperter.
3. Repræsentantskabet kan efter indstilling fra direktøren tillade interesserede parter at følge gennemførelsen af nogle af myndighedens aktiviteter.
4. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for implementeringen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om åbenhed.

Artikel 46
Fortrolig behandling af oplysninger

1. Myndigheden videregiver ikke til tredjeparter oplysninger, den behandler eller modtager, og som forlanges behandlet fortroligt.
2. Medlemmerne af bestyrelsen, direktøren, eksterne eksperter og medlemmer af myndighedens personale, inklusive midlertidigt udstationerede embedsmænd fra medlemsstaterne, er omfattet af bestemmelserne i traktatens artikel 287 om fortrolig behandling af oplysninger, selv efter at deres hverv er ophørt.
3. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for implementeringen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.
4. Med forbehold af artikel 47 træffer myndigheden passende foranstaltninger i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom³⁶ for at beskytte oplysninger, der forlanges fortroligt behandlet, og hvortil den har adgang, eller som er meddelt den af medlemsstater eller nationale tilsynsmyndigheder. Medlemsstaterne træffer tilsvarende foranstaltninger i overensstemmelse med relevant national lovgivning. Der tages behørigt hensyn til alvoren af den potentielle skade for Fællesskabets eller en eller flere af dets

³⁶ EFT L 137 af 3.12.2001, s. 1.

medlemsstaters væsentlige interesser. Alle medlemsstaterne og Kommissionen respekterer den af et dokumentets ophavsmand anførte relevante sikkerhedsklassifikation.

Artikel 47
Aktindsigt

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 gælder for alle dokumenter, som beror hos myndigheden.
2. Bestyrelsen vedtager senest seks måneder efter, at myndigheden reelt har startet sit virke, nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. De afgørelser, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for ombudsmanden eller indbringes for Domstolen på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 195 og 230 i traktaten.

Artikel 48
Retlig status

1. Myndigheden er et fællesskabsorgan med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af direktøren.
4. Myndighedens hjemsted er beliggende i [...]. Den placeres i Kommissionens lokaler, indtil dens egne lokaler kan benyttes.

Artikel 49
Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber og de regler, som De Europæiske Fællesskabers institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på myndighedens personale, inklusive direktøren og chefen for netsikkerhed.
2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med de i artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber fastsatte ordninger.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige

ansatte i De Europæiske Fællesskaber har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.

4. Bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 50

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for myndigheden.

Artikel 51

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.
2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 52

Beskyttelse af persondata

Ved behandling af persondata er myndigheden omfattet af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 53

Tredjelandes deltagelse

Myndigheden er åben for deltagelse af europæiske lande, der har indgået aftaler med Fællesskabet, hvorved de pågældende lande har vedtaget og anvender fællesskabslovgivning på de områder, der er omfattet af denne forordning. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i disse aftaler fastsættes ordninger med detaljerede regler for disse landes deltagelse i myndighedens arbejde, især arten og omfanget af en sådan deltagelse. Ordningerne indeholder bl.a. bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle mulighed for medlemskab af repræsentantskabet uden stemmeret.

Artikel 54

Kommunikationsudvalget

1. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i denne forordning bistår Kommissionen af det kommunikationsudvalg, der er nedsat ved artikel 22 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

2. Ved henvisninger til dette stykke finder artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under henvisning til bestemmelserne i afgørelsens artikel 8.
3. Ved henvisninger til dette stykke finder artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under henvisning til bestemmelserne i afgørelsens artikel 8.

Artikel 55
Evaluering

Senest fem år efter, at myndigheden har påbegyndt sin virksomhed og derefter hvert femte år offentliggør Kommissionen en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer. Evalueringen omfatter myndighedens resultater og arbejdsmetoder sammenholdt med dens mål, mandat og opgaver, således som de er defineret i denne forordning og i myndighedens årlige arbejdsprogrammer. Ved evalueringen tages der hensyn til synspunkter hos interesserede parter både på fællesskabsplan og nationalt plan. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 56
Overgangsbestemmelser

1. Den 14. marts 2011 overtager myndigheden ansvaret for alle aktiviteter, der forud for denne dato har været varetaget af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed, og som er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning.
2. Ejendomsinteresse i alle former for løsøre beroende hos Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed på den i stk. 1 omhandlede dato overføres til myndigheden med virkning fra samme dato.

Artikel 57
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 31. december 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

BILAG

OPLYSNINGER OM BRUGSRETTIGHEDER, DER SKAL INDGÅ I REGISTRET

(omhandlet i artikel 20)

Oplysninger om brugsrettigheder kan begrænses til frekvensbånd, der benyttes til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester, og som kan handles i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) eller er tildelt ved konkurrencebaserede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer i henhold til direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).

For relevante frekvensbånd giver medlemsstaterne følgende oplysninger i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger³⁷ og med fællesskabsreglerne og de nationale regler:

1. identiteten på rettighedshaveren til frekvensen
2. udløbsdatoen for rettigheden eller dens forventede varighed
3. det geografiske anvendelsesområde for rettigheden med som et minimum angivelse af, om rettigheden er lokal (dvs. én station), regional eller landsdækkende
4. angivelse af, hvorvidt rettigheden kan handles.

³⁷ EFT L 281 af 23.11.1995, s.31.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS TITEL:

**FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM OPRETTELSE AF DEN EUROPÆISKE MYNDIGHED FOR
MARKEDET FOR ELEKTRONISK KOMMUNIKATION**

2. ABM/ABB-RAMME

Politikområde: Informationssamfundet

Aktivitet: Politikken for elektronisk kommunikation

3. BUDGETPOSTER

3.1. Budgetposter (aktionsposter og dertil knyttede poster vedrørende teknisk og administrativ bistand (ex-B.A-poster)), herunder følgende udgiftsområder:

Der vil blive stillet forslag om nye budgetposter til administrative udgifter og aktionsudgifter:

09.02.04.01 EECMA Administrative udgifter

09.02.04.02 EECMA Aktionsudgifter

3.2. Foranstaltningens varighed og finansielle virkninger:

2010 - 2015

3.3. Budgetoplysninger:

Budgetpost	Udgifternes art		Nye	EFTA-bidrag	Bidrag fra ansøgerlande	Udgiftsområde i de finansielle overslag
09.02.04.01	IOU	OB	JA	NEJ	NEJ	Nr. 1a
09.02.04.02	IOU	OB	JA	NEJ	NEJ	Nr. 1a

4. OVERSIGT OVER RESSOURCER

4.1. Finansielle ressourcer

4.1.1. Oversigt over forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger

mio. EUR (3 decimaler)

Udgifternes art	Sektion nr.		2010	2011	2012	2013	I alt
Aktionsudgifter³⁸							
Forpligtelsesbevillinger	8.1.	a	4,570	8,221	10,590	10,590	33,971
Betalingsbevillinger		b	4,570	8,221	10,590	10,590	33,971
Administrative udgifter							
Personaleressourcer og dermed forbundne udgifter	8.2.4.	d	3,509	10,827	12,410	12,410	39,156
Andre administrative udgifter end personale og dermed forbundne udgifter	8.2.5.	e	2,085	4,050	4,500	4,500	15,135
I alt			5,594	14,877	16,910	16,910	54,291

Samlede anslåede finansielle udgifter til foranstaltningen

FORPLIGTELSES- BEVILLINGER I ALT (inklusive personaleudgifter)		a+ c+ d+ e	10,164	23,098	27,500	27,500	88,262
BETALINGS- BEVILLINGER I ALT (inklusive personaleudgifter)		b+ c+ d+ e	10,164	23,098	27,500	27,500	88,262

4.1.2. Forenelighed med den finansielle programmering

- Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering
- Forslaget kræver omprogrammering af det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag

³⁸ Udgifter, som ikke henhører under kapitel xx 01 i det pågældende afsnit xx .

- Forslaget kan kræve anvendelse af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale³⁹ (dvs. fleksibilitetsinstrumentet eller revision af de finansielle overslag).

4.1.3. Finansielle virkninger for indtægtssiden

- Forslaget har ingen finansielle virkninger for indtægtssiden
- Forslaget har følgende finansielle virkninger for indtægtssiden:

mio. EUR (1 decimal)

Budgetpost	Indtægter	Før foranstalt. 2009	Efter foranstaltningen			
			2010	2011	2012	2013
	<i>a) Indtægter i absolutte tal</i>		-	-	-	-
	<i>b) Ændring i indtægter</i>	Δ	-	-	-	-

4.2. Personaleressourcer (fuldtidsækvivalenter) (inkl. tjenestemænd, midlertidigt ansatte og eksternt personale) – jf. oversigten under punkt 8.2.1.

Årlige behov	2010	2011	2012	2013
Personaleressourcer i alt	38	113	135	135

5. SÆRLIGE FORHOLD OG MÅL

5.1. Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt

Myndigheden vil inden for rammedirektivets og særdirektivernes anvendelsesområde bidrage til gøre det indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester mere velfungerende, især med henblik på udvikling af tværeuropæisk elektronisk kommunikation og opnåelse af et højt og effektivt niveau for net- og informationsikkerhed.

Myndigheden vil fungere som ekspertisecenter for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på EU-plan og kan i den forbindelse trække på de nationale tilsynsmyndigheders erfaring. Myndigheden overtager de opgaver, der i dag ligger hos Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA).

5.2. Merværdien ved Fællesskabets engagement og forslagets sammenhæng med andre finansielle instrumenter samt eventuel synergi

En mere konsekvent og ensartet anvendelse af regelsættet for elektronisk kommunikation vil skærpe konkurrencen og forbedre virksomhedernes konkurrenceevne.

³⁹ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

Udviklingen af transnationale tjenester kan blive bremset af, at virksomhederne skal opfylde meget forskellige nationale betingelser. Procedurer på fællesskabsplan vil reducere denne hindring og samtidig mindske de administrative byrder for virksomhederne.

Når de funktioner, der i dag ligger hos ENISA, integreres i en større enhed, kan der skabes synergi i relation til administrative og tværgående opgaver og frigøres flere ressourcer til operationelle opgaver inden for net- og informationssikkerhed.

5.3. Forslagets mål, forventede resultater og relevante indikatorer i forbindelse med ABM-rammen

En praktisk indikator, når det gælder aktiviteter vedrørende afgrænsning og analyse af nationale og transnationale markeder, er antallet af relevante kommentarer til Kommissionen i forbindelse med høringen.

Hvad angår fastsættelsen af betingelser og procedurer for brugen af frekvenser og nummerressourcer, viser antallet af sådanne procedurer og de efterfølgende udvælgelsesprocedurer, i hvilket omfang de forventede resultater af en forenkling i relation til transnationale tjenester er nået.

Hvad angår myndighedens øvrige opgaver (bilæggelse af tvister mellem parter fra forskellige medlemsstater, register med oplysninger om brugsrettigheder til frekvenser, informationsudveksling), vil effekten af foranstaltningerne kunne aflæses direkte af udnyttelsen af disse tjenester og af deres ydeevne.

5.4. Gennemførelsesmetode (vejledende)

- Central forvaltning***
 - direkte af Kommissionen
 - indirekte ved delegation til:
 - forvaltningsorganer
 - organer oprettet af Fællesskaberne i henhold til artikel 185 i finansforordningen
 - nationale organer eller public service-organer
- Fælles eller decentral forvaltning***
 - med medlemsstater
 - med tredjelande
- Fælles forvaltning med internationale organisationer (angiv nærmere)***

6. TILSYN OG EVALUERING

6.1. Tilsynsordning

Myndighedens arbejde følges og evalueres hvert år i den årlige generelle rapport (om det foregående år) og arbejdsprogrammer (for det følgende år). Disse to dokumenter vedtages af myndighedens bestyrelse og fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og medlemsstaterne.

6.2. Evaluering

6.2.1. Forudgående evaluering

Kommissionens konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, omhandler også den forudgående evaluering af behov/problemer, mål, politiske valgmuligheder (og dermed forbundne risici) og økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser samt tilsynsordninger vedrørende Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation. Bilag III til konsekvensanalysen indeholder desuden en costbenefitanalyse vedrørende myndigheden.⁴⁰

Det fremgår af costbenefitanalysen, at det ud fra et forsigtigt scenario kan anslås, at myndigheden på de politikområder, den skal beskæftige sig med, har potentiale til at generere samlede økonomiske fordele, som overstiger de budgetmæssige omkostninger med en multiplikationsfaktor på 10-30 (dvs. fordele af en størrelsesorden på mellem 250 og 800 mio. EUR). Fordelene kan løbe helt op i mellem 550 og 1 400 mio. EUR, hvis de mere optimistiske scenarier for væksten på paneuropæiske markeder blive en realitet.

En vigtig kilde til disse økonomiske fordele er den mindskelse af usikkerheden omkring reguleringstiltag, som opnås ved myndighedens medvirken. Selv en marginal reduktion af denne usikkerhed (på ca. 10 %) i hele Europa vil afspejles i lavere kapitalomkostninger for industrien. Myndighedens aktiviteter i sektoren vil desuden sætte øget fart i processen med udpegelse af frekvenser til tværeuropæiske tjenester. Hvis større projekter af denne art kan fremskyndes blot et enkelt år, kan det medføre økonomiske fordele i størrelsesordenen flere hundrede millioner euro.

Der er andre vigtige kvalitative overvejelser til støtte for oprettelsen af myndigheden, som ikke i tilstrækkelig grad kan kvantificeres eller opgøres i penge i en costbenefitanalyse. På lang sigt vil muligheden for konkurrence mellem forskellige nye teknologiske platforme sandsynligvis være den største økonomiske fordel, der følger af myndighedens oprettelse.

Myndigheden vil også kunne bidrage ganske betydeligt til at mindske usikkerheden omkring reguleringstiltag i forbindelse med F&U-projekter og dermed være med til at bringe niveauet for de faktiske investeringer tættere på det samfundsmæssigt ønskelige niveau på en markedseffektiv måde.

⁴⁰ SEK(2007) III.

Det er de færreste af de ovennævnte fordele, der vil kunne opnås ved den nuværende – eller en tættere – koordinering mellem medlemsstaterne (en sådan analyse blev foretaget som en alternativ mulighed i konsekvensanalysen) baseret på den løse koordineringsstruktur i De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe (ERG). ERG's peer-review uden vetoret kan ikke anses for en lige så troværdig mekanisme til at nedbringe risikoen for reguleringsmæssige fejltagelser i Europa eller mindske den oplevede usikkerhed omkring markedet i forbindelse med reguleringstiltag byggende på skøn.

Selv med forsigtige scenarier for de potentielle fordele og de dermed forbundne omkostninger som udgangspunkt vil oprettelsen af myndigheden derfor være omkostningseffektiv og fuldt berettiget set i et EU-budgetmæssigt perspektiv.

6.2.2. *Forholdsregler truffet efter en midtvejsevaluering eller efterfølgende evaluering (erfaringer fra tidligere tilsvarende foranstaltninger)*

Kommissionen gennemførte en midtvejsevaluering af ENISA og offentliggjorde rapporten om denne eksterne evaluering og en meddelelse⁴¹ med sin egen vurdering af resultaterne og anbefalingerne fra ENISA's bestyrelse.

Evaluaterne anbefalede, at ENISA's mandat blev forlænget ud over den nuværende periode frem til 2009. Med hensyn til det organisatoriske blev det anbefalet at øge antallet af især operationelle medarbejdere, så man når op på en kritisk masse.

Denne anbefaling kan realiseres med integreringen af ENISA's opgaver i en større enhed. Den kombinerede enhed vil få fordel af stordriftsbesparelser i relation til de administrative opgaver, således at en væsentligt mindre andel af ressourcerne skal afsættes til disse opgaver, end det er tilfældet i ENISA's nuværende organisatoriske struktur.

Der kan opnås yderligere synergi ved at lægge tværgående operationelle opgaver, f.eks. opgaver vedrørende indsamling og formidling af information, samarbejde og netværksarbejde, sammen i en fælles organisatorisk funktion, der betjener myndigheden som helhed.

6.2.3. *Vilkårene for og hyppigheden af fremtidige evalueringer*

Myndigheden skal i henhold til forordningen om dens oprettelse hvert år forelægge en generel rapport om sin virksomhed i det foregående år; rapporten fremsendes til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Denne rapport vil indeholde en redegørelse for alle myndighedens specifikke aktiviteter og tiltag og være retningsgivende for den evaluering, der skal gennemføres i forbindelse med den foreslåede revision af forordningen.

Der skal foretages en uafhængig ekstern evaluering af gennemførelsen af den foreslåede forordning senest fem år efter, at myndigheden reelt har indledt sit virke. Efter denne første evaluering af indkøringsfasen evalueres myndighedens aktiviteter mindst hvert femte år.

⁴¹ Meddelelse om evaluering af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA), KOM(2007) 285 af 1.6.2007.

7. FORHOLDSEREGLER MOD SVIG

Hvad angår bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 anvendelse på myndigheden i fuldt omfang; myndigheden tiltræder desuden den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF. Myndigheden fastsætter hurtigst muligt de nødvendige relevante bestemmelser for personalet.

8. OPLYSNINGER OM RESSOURCER

Det skønnes, at myndigheden vil vokse op til et fastansat personale på 134 fuldtidsækvivalenter, når den er fuldt operationel. Heri er medregnet, at den overtager ENISA's opgaver og ressourcer i 2011. Årsbudgettet anslås til 10 mio. EUR i det første år, stigende til 28 mio. EUR fra år 3 og fremefter.

8.1. Forslagets mål i relation til finansielle udgifter

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

	2010	2011	2012	2013	I ALT
OPERATIONELT MÅL NR. 1: Styrkelse af det indre marked					
Afgrænsning, analyse, revurdering, nummer-ortabilitet, europæisk nummerering, tvister mellem parter i forskellige medlemsstater, net- og informationsikkerhed	2,200	3,025	3,575	3,575	12,375
Subtotal for mål nr. 1	2,200	3,025	3,575	3,575	12,375
OPERATIONELT MÅL NR. 2: Harmonisering af brugsrettigheder					
Vilkår og procedurer for brugsrettigheder, udælgelse af virksomheder, administrative procedurer	1,100	1,650	2,475	2,475	7,700
Subtotal for mål nr. 2	1,100	1,650	2,475	2,475	7,700
OPERATIONELT MÅL NR. 3: Formidling af bedste praksis og information					
Aktion 1: Offentlige informationssystemer: frekvensoplysninger, roamingdatabase m.m.	0,280	0,420	0,525	0,525	1,750
Aktion 2: Informationsudveksling, rapporter m.m.	0,990	1,210	1,595	1,595	5,390
Subtotal for mål nr. 3	1,270	1,630	2,120	2,120	7,140
OPERATIONELT MÅL NR. 4: Teknisk rådgivning om net- og informationssikkerhed					
Tekniske analyse og rådgivning	0	1,916	2,420	2,420	6,756
Subtotal for mål nr. 4:	0	1,916	2,420	2,420	6,756
I ALT	4,570	8,221	10,590	10,590	33,971

Aktionsudgifterne dækkes af et tilskud fra Fællesskabet til myndighedens budget.

8.2. Myndighedens administrative udgifter

De administrative udgifter dækkes af myndighedens eget budget, der finansieres med et tilskud fra Fællesskabet.

8.2.1. Personaleressourcer (antal og type)

Tabellen viser allokeringen af personale til myndigheden. Derudover er der behov for én yderligere AD-stilling til Kommissionens interne revisionstjeneste.

Stillingstyper		Personale til forvaltning af foranstaltningen med brug af eksisterende og/eller yderligere ressourcer (antal stillinger/fuldtidsækvivalenter)			
		2010	2011	2012	2013
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	AD	12	43	45	45
	AST	7	23	24	24
Eksternt personale		18	46	65	65
I ALT		37	112	134	134

8.2.2. Opgavebeskrivelse

Tabellen viser allokeringen af personale, når myndigheden er fuldt operationel. (Tabellen omfatter ikke den yderligere AD-stilling, der tildeles Kommissionens interne revisionstjeneste.)

		AD	AST	Udstat. nationale eksperter	Kontraktansatte	I alt
Administration og ledelse	Direktør	1	1	-	1	3
	Repræsentantskab, kontakt med medlemsstater og Kommissionen, programmering	3	1	-	3	7
	Administration og hjælpetjenester	7	6	-	12	25
	Adm. & ledelse i alt	11	8	0	16	35
Operationelle aktiviteter	Markedsanalyse	9	4	6	6	25
	Harmonisering	5	3	4	3	15
	Net- og informations-sikkerhed	14	6	10	10	40
	Information og kommunikation,	6	3	5	5	19

	bedste praksis					
	Operationelle aktiviteter i alt	34	16	25	24	99
I ALT		45	24	25	40	134

8.2.3. Kilder til personaleressourcer (vedtægtsomfattede)

- 44 stillinger, der p.t. er tildelt ENISA, overføres til myndigheden, når ENISA integreres i myndigheden i marts 2011
- Stillinger, der er forhåndsallokeret i forbindelse med APS/FBF-proceduren for år n
- Stillinger, hvorom der skal ansøges i forbindelse med næste APS/FBF-procedure
 Én yderligere AD-stilling vil der blive ansøgt om i Kommissionen til den interne revisionstjeneste.
- Stillinger, der skal omfordeles under anvendelse af eksisterende ressourcer inden for den pågældende tjeneste (intern omfordeling)
- Stillinger, der er nødvendige i år n, men ikke er forudset i APS/FBF-proceduren for det pågældende år.

8.2.4. Finansielle udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter

mio. EUR (3 decimaler)

Arten af personaleressourcer	År n	År n+1	År n+2	År n+3
Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	2,340	7,839	8,190	8,190
Eksternt personale (udstationerede nationale eksperter, kontraktansatte m.fl.)	1,169	2,988	4,220	4,220
Personaleudgifter og dermed forbundne udgifter i alt	3,509	10,827	12,410	12,410

Der regnes med gennemsnitlige omkostninger pr. fuldtidsstilling pr. år på 117 000 EUR for vedtægtsomfattede ansatte, 68 000 EUR for udstationerede nationale eksperter og 63 000 EUR for andre ansatte.

Omkostningerne omfatter myndighedens personale og den yderligere stilling i den interne revisionstjeneste.

8.2.5. Andre administrative udgifter

Nedenstående tabel er en oversigt over de administrative udgifter, der dækkes af et tilskud fra Fællesskabet til myndighedens budget.

mio. EUR (3 decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	I ALT
Infrastruktur (bygninger og dermed forbundne udgifter), udstyr, hjælpematerialer, kommunikation, IT m.m.	1,100	2,200	2,450	2,450	8,200
Tjenesterejser og møder	0,485	0,750	0,850	0,850	2,935
Administrative tjenesteydelser (oversættelse, undersøgelser, konsulentbistand m.m.)	0,500	1,100	1,200	1,200	4,000
Andre administrative udgifter i alt	2,085	4,050	4,500	4,500	15,135

Fællesskabets bidrag

Forordningens artikel 15, stk. 2, hjemler mulighed for, at myndigheden kan modtage en del af afgifterne for brugsrettigheder til frekvenser og numre.

Fordelingen af disse beløb skal fastsættes i et særligt instrument og kan ikke oplyses på nuværende tidspunkt. Eventuelle indtægter fra denne kilde er ikke medtaget ved beregningen af Fællesskabets bidrag til myndigheden.

8.3. Kommissionens administrative udgifter

Der tildeles én yderligere AD-stilling til Kommissionens interne revisionstjeneste.

Kommissionens øvrige opgaver med tilsyn og forvaltning i tilknytning til myndigheden kræver ingen ekstra stillinger eller udgifter ud over de ressourcer, der i forvejen er afsat til disse opgaver i tilknytning til ENISA, og de ressourcer, der i øjeblikket er afsat til koordination med ERG. Det ansvarlige generaldirektorat kan midlertidigt tilføje ekstra personale eller budgetmidler ved at foretage omfordeling af eksisterende ressourcer.